

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

FLAVII
IOSEPHI
Operum

TOMVS SECVNDVS.

Quo continentur

AUTHORIS VITA.

DE BELLO IYDAICO LIBRI VII.

DE ANTIQVITATE IYDAEORVM
LIBRI II.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΛΟΓΙ-
ΣΜΟΥ seu de imperio rationis LIB. I.

Cum INDICE loca plerissimo.



EXCVDEBAT

IACOBVS STOER,

M. D. XCV.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.



FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IV.

DEORVM CONTRA APION-
nem Alexandrinum, ad
Epaphroditum,

LIBER I.

*Opera Sigismundi Gelenij re-
stitutus.*



VSFICIENTER, ut arbitror, & per libros Antiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudæorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinque^a millium enim annorum numerum historiam continentem, & ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniam^b verò multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quòd nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumque increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: vniuersosque de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem

^a Antiquitatum historia quinque millium annorum.
^b Causa impulsiva conscribendis libris.

autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atque fallaciter conscribere aliqua, per semetipsos convictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas nō multi in Græcis historiis gēis nostræ fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescire simulantibus indicabo. Primitus itaque satis admittor eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & aliis hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia^a siquidem Græcorum noua, & heri *a Omnia Græcorum noua:* (ut ita dicam) nupérque facta cognoui: hoc est *corum noua:* fabricam ciuitatum & ad inuentiones artium *apud Aegy-* conscriptionesque legum: cunctarūque rerum *ptios autem* iunior apud eos est historiæ diligentia conscribi *& Chaldæos,* bendæ. Apud Aegyptios autem, atque Chaldæos *& Phœnices* & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare *res gesta an-* re) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam *tiquissimam* & permanentem habent memoriæ traditionē. *habent me-* Nam & locis omnes inhabitāt, quæ nequaquam *moria tradi-* aeris corruptioni subiaceant: & nullam proui- *tionem.* dentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos *b Græcorum* aguntur sine memoria relinqueretur: sed in pu- *regionē in-* blicis conscriptionibus semper à viris sapientis- *numera cor-* simis dicerentur. Græcorum *b* verò regionem *ruptiones in-* innumera corruptiones inuasere, rerum memo- *uasere.* riam delentes. Qui autem nouas constituentes *c Phœnices* conuersationes, omnium se primos esse credi- *& Cadmus* dere, sciant quia etiam serò vix naturam potue- *Græcarum* re agnoscere litterarum. Nam *antiquissimum* *litterarum in* earū vsum habuisse creduntur à Phœnicibus, & *uentores.*

à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare servatam conscriptionem, neq. in templis, neq. in publicis anathematibus: quādo etiam de Troianis rebus, vbi tot annis militatū est, postea multa quaestio atq. contentio facta est, vtrum literis vsi sint & magis veritas obtinuit, quod vsus modernarū literarum illis fuisset incognitus. Constat autē quod apud Græcos nullā inueniuntur conscriptio poemate Homeri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque hunc literis suum poema reliquisse: sed canibus memoria reseruatū, postea fuisse compositū, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post hunc quicunque alii fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cœlestibus ac diuinis primitus apud Græcos sunt Philosophati, id est, Pherecydē Syrium & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer confitentur, Egyptiorum & Chaldaeorū fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse: quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, vt tali fastu turgant Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facili mē discat, quod neque firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod vnusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluis, si explanare voluero, quātis quidem locis Hellenicus ab Acusilaō de genealogiis discrepat.

a Apud
Græcos nul-
la cōscriptio
poemate Ho-
meri vetu-
rior.

pat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum vero cuncti: sed neque de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neque rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibûsque rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea gesta sunt, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In ^a multis autem etiam Thucydides tãquam fallax accusatur, licet ^a *Thucydidis des scrupulo* scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causæ ^b verò huius dissonantiz multæ forsan & aliz quærere volentibus ^b *temporis historiam comparabunt.* Ego verò duabus quas dicturus sum, *scripsit.* maximâ huius vim diuersitatis adscribo. Et qui ^b *Causa diuersitatis apud Indicos.* dem primum dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, verus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodò apud alios Græcos publica cõscriptio est neglecta; sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinzque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppliciis sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici: vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, mul-

*a Altera di-
uersitatis
causa, apud
Græcos hi-
storio-
graphos.*

*b Vera hi-
storia indi-
cium.*

*c Propositio
quam ira
randam su-
mit Iose-
phus.*

ta^a inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se præparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hæc promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios æstimarēt, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt conuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles æstimates, & omnino hoc agentes, quod historiæ nimis aduersum est. Vera^b siquidem historiæ indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant, atque conscribant. hi verò cum quædā aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostēdi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorū, cedere nos Græcis oportet: non autem de antiqua historiæ veritate, & maximè de rebus propriæ vniuscuiusque prouinciæ. Quoniam igitur apud Ægyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophantur: Chaldæi verò apud Babylonios: & quia præcipuè Græcis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solum modò ab initio probatissimos viros, & in Dei

glacatione

latione pręparatos, ad hæc exercenda con-
 tituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdo-
 um sine permixtione purumque consisteret,
 prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdo-
 ium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci mu-
 lere: & neq. ad pecunias, neque ad honores in-
 picere & genus per antiquam lineam & multis te-
 stibus approbare. Quod scilicet agimus non so-
 lum in ipsa Iudæa: sed ubicunque nostri generis
 constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista
 seruat. circa nuptias sacerdotum: hoc est, in
 Egypto & Babylonia, & quocunque terrarum
 orbe quilibet de sacerdotum genere sunt di-
 persi. Mittunt enim in Hierosolymam con-
 tribuentes à patre nomen, nuptæ, & antiquorum
 progenitorum, quicunque huius rei testimonio
 prębuere. Si autem bella proueniant, sicut iam
 crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes
 ad nostram venisset regionem, & Pompeius
 Magnus, & Quintilius Varus, & præcipue no-
 stris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotib.
 super sunt, ex antiquis literis iterum nouas con-
 scribunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur.
 Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum
 consortia formidantes. Indicium verò integri-
 tatis hoc maximum est: quia Pontifices apud
 Iudeos à duobus millibus annis denominati filij
 à patre conscripti sunt. His autem qui prædicti
 sunt, si quid pręuaricentur, interdicitur ne vel
 ad altare accedant, vel alia sanctificatione fun-
 antur. Rectè siquidem, potius autem necessariè,
 um neque conscribendi potestas omnibus da-
 a, neque vlla sit in descriptione discordia, sed
 olummodò prophetis antiquissima quidè & ve-
 rissima secundum inspirationem facta à Deo co-
 noscentibus, alia verò suorum temporum sicut
 unt facta potènt conferentibus, infiniti libri

a Ordo Pon-
 tificum apud
 Iudeos quis
 fuerit.

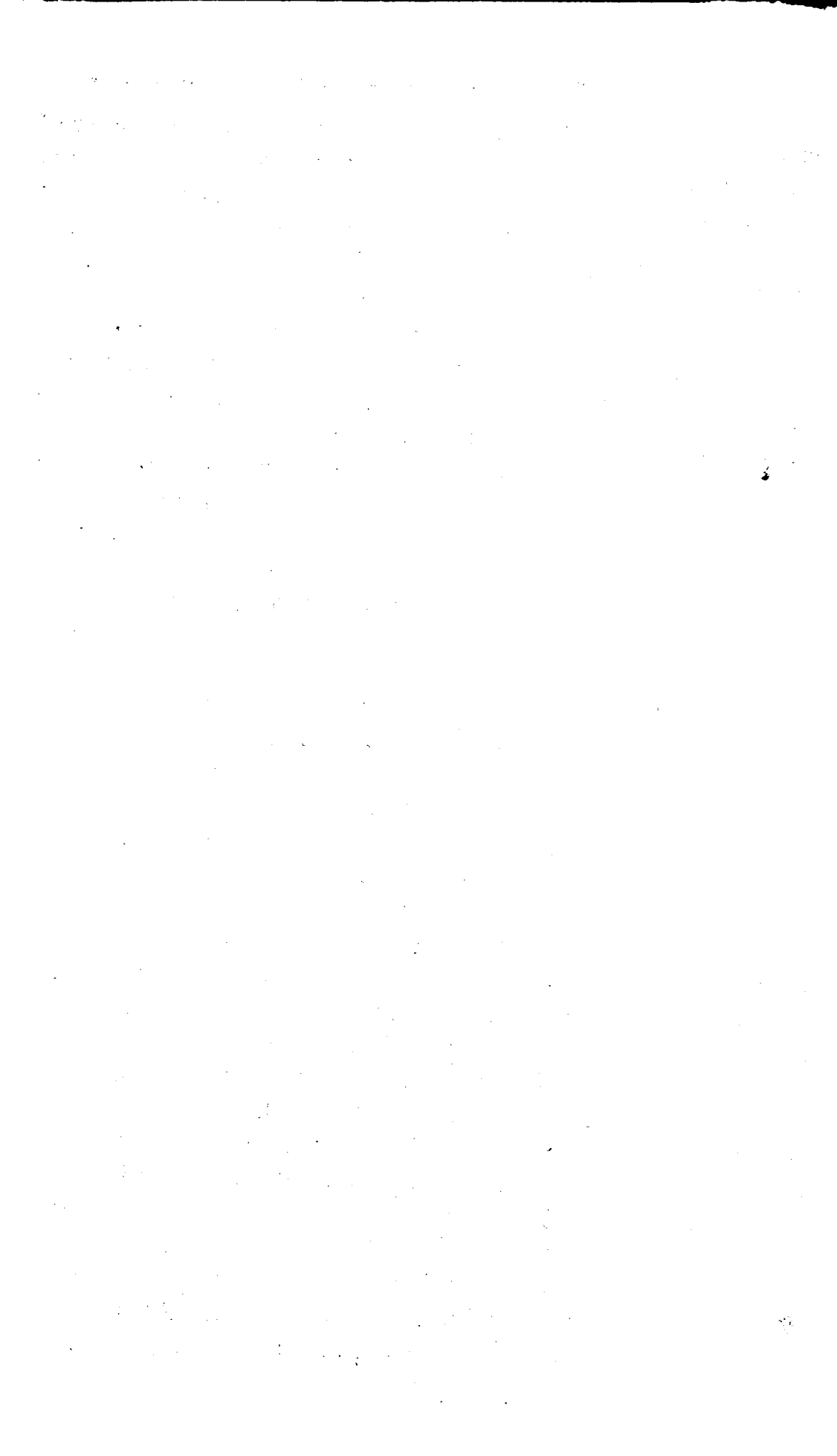
Pontifices
 apud Iudeos
 à duob. mil-
 libus annis
 denominati
 filij à patre
 conscripti
 sunt.

non sunt apud nos discordantes & sibi met repugnantes: sed a solummodo duo & viginti libri, *a Duo & viginti libri* habentes tēporis totius conscriptionem: quorū iustē fides admittitur. Horū ergo quinque quidem sunt Moseos qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionem habent vsque ad eius mortem. hoc tempus de tribus milibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos vsque ad Artaxerxē Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, prophetarum suorum temporum res gestas conscripserūt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò vsque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eò quòd non fuit certa successio prophetarum. Palàm namque est ipsīs operibus quemadmodū nos propriis literis credimus: tanto namque seculo iam præterito neque adicere quicquā aliquis, nec auferre, nec transformare præsumpsit. Omnibus enim insertū est mox ex prima generatione Iudæis, hæc diuina dogmata nominare: & in his vtique permanere, & propterea, si oporteat, mori libèter. Iam itaq. multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinuerunt, ne vllum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. *b. Græcorum cum Iudæis conspiratio.* Quis *b* Græcorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere læsionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iustē etiam de antiquis sapiūt, quoniā aliquos nunc quoq. vidēt præsumentes de his rebus conscribere, quibus neq. ipsi interfuisse, neque credere scientibus acquiescūt. *c. De bello Iudæico quidā historiarum cōscripsere.* Denique *c* de bello quod apud nos cōtigit, neque quidam

quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximorum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historiarum nomine iactitare. Ego ^a vero a *Iosephus* & de omni bello, & quæ tibi particulariter gesta *bello Iudaico* sunt, veram descriptionem feci. cum ipse rebus eo semper in omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos *Ga* *ter* fuit. Iuliorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primò quidem vinctum, postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo ^b tempore nihil est gestum, ^b *Iosephus* quod meam potuisset latere notitiam. Nam vi. *Roma belli* dens Romanorum exercitum, vniuersa cum di. *Iudaici histo* ligentia describebam. Et ea quæ nunciabantur *riam conscri* ab his qui semetipsos tradebant, ego solus inte. *psit.* grius intelligens disponebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omni iam negotio præparato vsus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantæque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerē. Primum nanque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis ^c verò nostrorum etiam eos ve. *c Iosephus* num dedi, qui Græca eruditione videbantur *bros suos p* imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes *rimu venum* honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. *dedit.* isti siquidem vniuersi testimonium perhibere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimularuri si quid gestorum per ignorantiam aut *bros quidam* per gratiam commutassent, aut prætermissem. *blasphem.* Quidam ^d verò prauis homines derogare mea *manus.*

historiæ sunt conati, tâquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperatæ atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod convenit promittentē aliis rerum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissimè, aut rebus gestis adhærendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipuè circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existēs: & omninò eorum quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Græcos est. Vo-

a *Duo de lo* 2 autem paululum prius disputare aduersus
quibus agit eos, qui contendunt, nouellam esse nostram cō-
Iosephus. uersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde
 4. testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimoniis gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostræ ciuitates procul à mari sitæ sunt, regionemq. vberissimam possidentes, in ea assidue laboramus,
 præci-



raz noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autē falsa conscriberent, quod vellēt videri aliquid amplius quā alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita diffusa procul à

a *Argumen* mari, & talibus institutis vivens? Pone a igitur
ta, Iudaorū nos argumento uti velle Græcorum, quod non
genus anti- sit genus eorū antiquū, eo quod nihil in nostris
quius Græco voluminibus de eis sit dictum: nōne omninō
rum genere, deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, &
 testes vicina regionis adducēt antiquitatis suæ?
 Igitur & ego hoc conabor efficere. Egyptiis enim & Phœnicibus præcipuē testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maximē erga nos iniqui in communi quidem omnes Egyptij, Phœnicum verò Tyrij. De Chaldæis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum verò fidem de his præbuero, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiā Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudæorū fecere mentionem, ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoabo autem primum à literis

b *Manethō,* Egyptiorum, quas non arbitrantur commenda
re quæ nostra sunt. Manethon b itaque genere
vir Egyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti
historiogra- palam est (scripsit enim sermone Græco) pater
phus. næ religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Egyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Egyptiacorū hæc de nobis



FLAVII IOSEPHI

fuere primi Reges debellantes semper, & maximè Egypti radicem amputare cupientes. Vobis *Reges pastores* cabatur^a autem gens eorum Hyscos, hoc est, *pastores vocati*. Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat. Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hyscos, quidam verò dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat, & hoc potius verisimile mihi videtur: & historiz antiquæ conueniens. Nos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum aïs annis vñdecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebaidis & Ægypti reliquæ factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege verò cui nomen erat Alisfragmuthosis victos dicit pastores, & aliam quidem vniuersam Ægyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Anaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circumdedisse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & prædam suam. Filium verò Alisfragmuthoseos Themosin conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum ^b verò obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Ægyptum relinquentes quò vellent innoxij omnes abirent. Illos verò his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero ex Ægypto

b Regis Ægyptiorum cum pastore in pacta.



quatuor, & mense vno. Armefis autem vno, & mensibus quatuor. Armefesmiatum verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis novendecim, & mensibus sex. Sethosis^a autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Ægypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantum modo autem diademate vti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & vt abstineret etiam ab aliis regalibus concubinis. Ipsi verò ad Cyprum & Phœnicen, & rursus contra Assyrios atq. Medos castrametatus, vniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magnæ virtutis sibimet subiugauit. his veò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac prouincias subuertendo, multoq. tempore procedente Armais, qui in Ægypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, siue timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & aliis concubinis sine parcitate iugiter miscbatur: persuasusque ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is verò qui constitutus erat super sacra Ægyptia, codicillos Sethosi misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repenti ad Pelusium destinauit, & proprium tenuit regnum. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Ægyptus. D

b Ægyptus sicbenim quod Sethosis Ægyptus vocabatur. unde dicta. Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem c Iudaorum Manethon. Palam verò est, ex prædictis annis ad Ægyptum tempore computato, quod qui vocabantur paduenu co- stotes, id est, nostri progenitores, ex Ægypto li- rundemque berati, ante tres & nonaginta atq. trecentos an- egressum o- nos hanc prouinciam inhabitauere, quam Da- stendit Ma- naus ad Argos accederet: licet hunc antiquissi- æthion, mum Argiui esse confidant. Duas^c igitur res

Mane-

Manethon maximas pro nobis Ægyptiis literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penè mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea verò quæ Manethon non ex Ægyptiis literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissimè custoditæ ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quæ tamen memoria digna sunt. Inter hæc ergò conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quàm Tyrîj Carthaginem condidere. Descripta verò est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyrîorû Rex amicus erat Regi nostri Salomonis, paternis amicitiiis ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidensque pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & aliis multis rebus. & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipuè autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliauit. Problemata enim solvenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in aliis sapientior apparebat. Hactenus verò seruatur apud Tyrios epistolæ multæ, quas illi scribere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyrîorum literis, testem produ-

a In Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege ante an.

143 & menses octo quàm Tyrîj Carthaginem condidere.

b Tyrîorum Regis & Salomonis amicitia.

c Hiramus Salomonis problemata;

cam Dium qui in Phœnicum historia integer-
 rimus approbatus est. Is igitur in Phœniciis hi-
 storiis hoc modo scribit. Abibalo moriente, fi-
 lius eius Hiramus regnavit. Hic partis orienta-
 lis ciuitates ampliavit, urbem ponorem fecit:
 & Olympii Iouis templum, quod in insula situm
 erat, iactis aggeribus vrbi adiunxit, & aureis a-
 nathe matibus exornauit. Ascendens autem in
 Libanum, syluas incidit ad templorum ædifica-
 tionem. Regem verò Hierosolymorum Salo-
 monem misisse dicunt ad Hiramum quædam
 ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui nō
 posset discernere, pecuniam soluenti persolue-
 ret: confessumque Hiramum, non se posse sol-
 uere propositas quæstiones, multis pecuniis
 multatum. Deinde Abdemonum quendam,
 virum Tyrium, propositas soluisse quæstiones:
 ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret
 Salomon, multas rursus pecunias Hiramō Regi
 conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis
 testimonium perhibuit nobis. Sed^a post hunc
 producam Menandrum quoque Ephesium. Is
 enim singulorum Regum actus conscripsit apud
 Græcos & Barbaros, studens ex prouincialibus
 vniuscuiusque loci literis, historiæ veritatem
 pandere. Scribens enim de his qui in Tyro re-
 gnauere, & deinde veniens ad Hiramum Re-
 gem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in
 eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis
 triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eury-
 chorum, ænteamque ibi columnam Iouis in
 templo repositam: & ad syluam lignorum profec-
 tus, abscondit de monte qui Libanus appellatur,
 ligna cedrina ad tegmina facienda templorum.
 Demolitusque antiqua delubra, noua tēpla ædi-
 ficauit. Herculisque & Astartes fana dedicauit,
 Herculis primum extracto mense Peritio,
 dein-

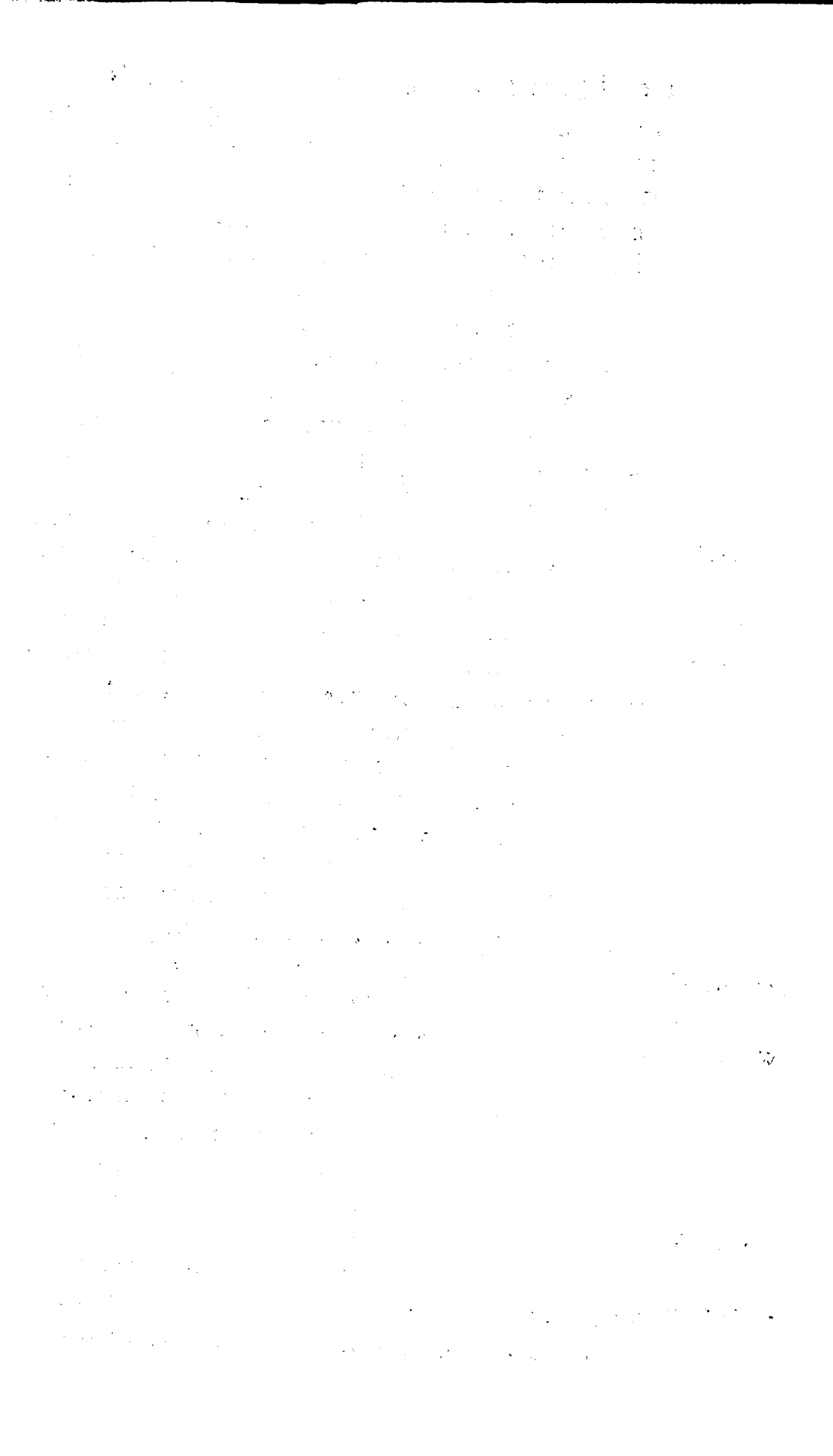
a Menandri
 Ephesi testi-
 monium.

dem Phœnicum quid amplius oportet apponit
Cernitur ipsa veritas fortiter approbata, & mul-
to clarius apparet, quoniam præcedit constru-
ctionem templi progenitorum nostrorū ad pro-
vinciam hanc aduentus. Cum enim eam vniuer-
sam bello tenuissent, tum demum templum æ-
dificare cœpere : & hæc aperte ex literis sacris
etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nūc
itaq. sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos nos ū-
tur esse conscripta, & de nobis in historia sunt
relata. Quæ multam habent concordiam cum
nostris voluminibus, etiam de aliis rebus. Testis
autem horum est Berosus vir genere quidem
Chaldaeus, notus autē eis, qui doctrinæ erudi-
tioniq. congaudent : quoniam de Astronomia
& de Chaldaeorum philosophia ipse Græcas cō-
scriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas
secutus historias, de facto diluuiō, & hominum
in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit :
simul & de arca, in qua generis nostri princeps
seruatus est, de uecta scilicet ea in summitatem
montium Armeniorū. Deinde scribens eos qui
ex Noe progeniti sunt, & tempus eorū adiciēs
vsque ad Nabulassarum peruenit, Babylonio-
rum & Chaldaeorum Regem & huius actiones
exponens, narrat : quemadmodum misit in Æ-
gyptum & ad nostram terram filium suum Na-
buchodonosorem cum multa potentia : qui cū
rebellantes eos inuenisset omnes suo subiecit
imperio : & templum in Hierosolymis concre-
mauit : cunctūq. generis nostri populum aufe-
rens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem
contigit desolati annis 70. vsq. ad Cyrum Re-
gem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Ba-
bylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Ara-
biam, vniuersos priores Chaldaeorū & Babylo-
niorū Reges exactionib. suis excellēs. Ipsa vero

a Berosus
historiogra-
phus genere
Chaldaeus.

b Nabulaf-
sarus, Nabu-
chodonosor
patrem, Ba-
byloniorum
& Chaldaeo-
rum Rex.

c Nabucho-
donosor re-
bellantes im-
perio suo sub-
iecit.



FLAVII IOSEPHI

ided superba supràque fidem magnifica, 15 die-
rum spacio perfecta est, in ea lapideas moles ex-
celsas excitavit, aspectu montib. assimilés, omni
que genere arborum confitas. Hortum quoque pen-
silem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius
montanum prospectum desideraret, in Medo-
rum regione educata. Hæc itaque retulit de præ-
dicto Rege, & multa super hæc in libro Chaldaï-
corum: in quo culpæ conscriptores Græcos, qua-

*a Babylonē
à Semirami
de non edi-
ficatam.*

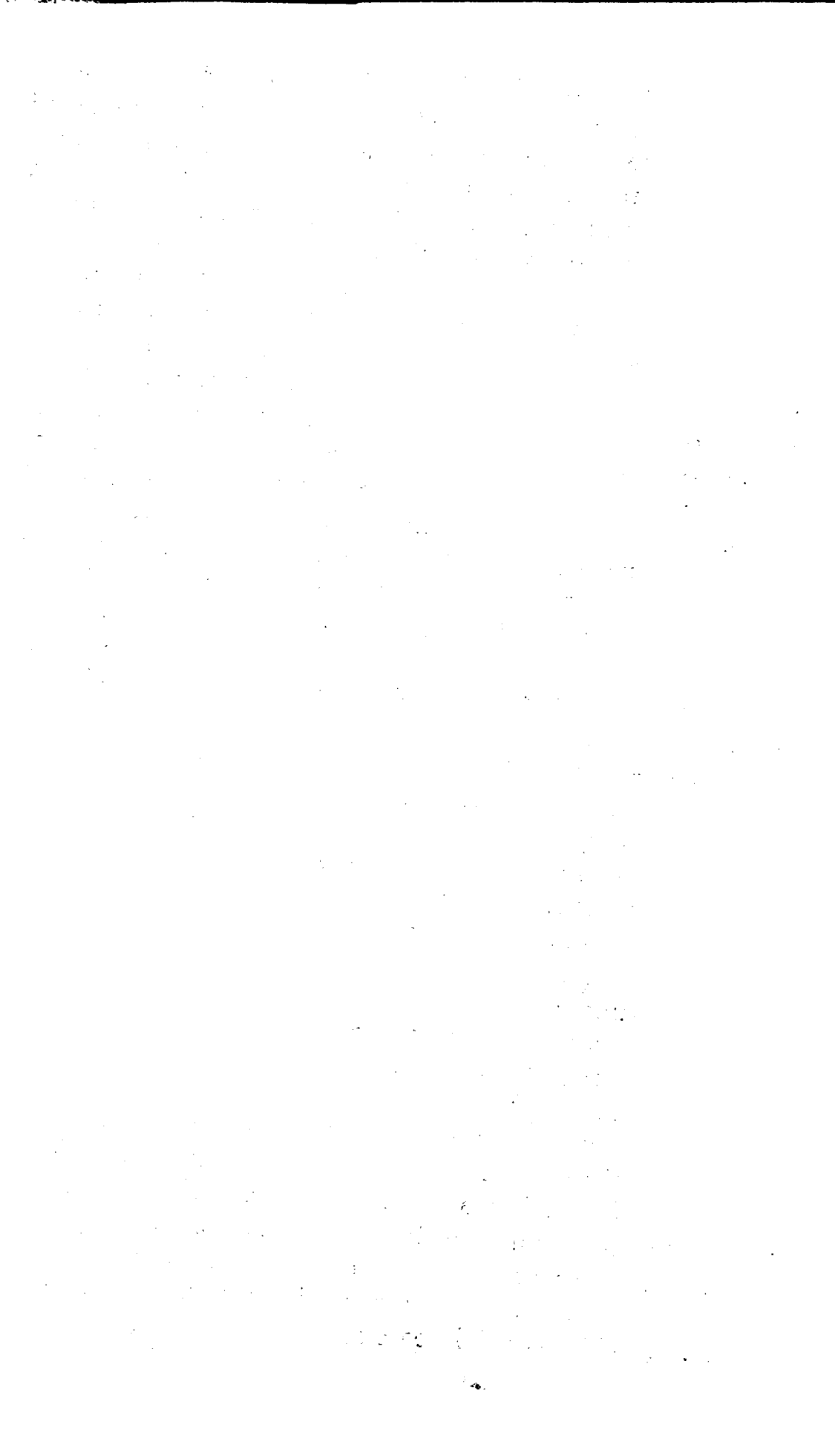
si vane arbitratos, à Semiramide, Assyria Baby-
lonem, ædificatā, & mira opera ab illa circa eam
fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ip-
sam certè Chædæorum conscriptionem fide
dignam existimandum est, quādo cum archiuis
Phœnicum concordare videntur, quæ ex Bero-
so conscripta sunt de Rege Babyloniorum: quo-
niam & Syriam & vniuersam Phœnicen ille
subuertit. In his sanè consonat & Philostratus
in historiis, dum Tyriæ meminit obsidionis &
Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declara-

*b Babylonio
rū Rex Her-
culem forti-
tudine & re-
rum gestarū
magnitudi-
ne præcessit.*

re contendit, prædictum b Regem Babylonio-
rum Herculem fortitudine & rerum gestarum
magnitudine præcessisse. Dicit enim eū & maxi-
mam Africæ partem, & Hispaniam subiugasse.
Quæ verò de templo Hierosolymorum relata
sunt, & concrematū esse à Babyloniis: & coeptū
rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatū,
ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio
libro dicit. Nabuchodonosor itaque postea
quam inchoauit prædictum murum, incidēs in
languorem, de vita migravit, cum regnasset an-

*c Nabucho-
donosoris
successor.*

nis tribus & quadraginta. Huius c regni domi-
nus effectus filius eius Enelmaradochus, prop-
ter iniquitates & libidines passus insidias à ma-
rito sororis suæ Nirigilsoore peremptus est,
cum duobus regnasset annis. Quo defuncto
sumens regnum qui ei fecit insidias Nirigilso-



buchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdæi mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraftus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Iromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium.

Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo^a siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit princi-

bChaldaeorū ac Tyrorum scripta cum Iudæis consonant. ^a Nabuchodonosor Tyrum obsidet. ^b Chaldaeorū ac Tyrorum scripta sunt ^c Chaldæis ac Tyriis, cum literis notis. Manifestum^c verò & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem non valde contendunt,

cGræcorum de Iudæorū antiquitate testimoniū. ^c Græcorum sufficere iudicio quæ præmissa sunt. Oporteret autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem con-

dHermippi de Pythagoræ testimoniū. ^d Hermippi scriptio nulla reperitur. multi^d tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq. in primo de Pythagora libro, quod

Pytha-



autem qui habitant Palæstinam, soli Iudæi circuncidantur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit.

a Cherili, Quin^a & Chœtilus, antiquus Poeta, meminit antiqui Poe de gente nostra, dicens quòd militauerunt nota, de Iudæo stri maiores cum Xerxe Persarum Rege contrarum gente Græcos: & enumerans vniuersas gentes, nouissimum testimonium. nam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secreta,

Phœnissano ignoto linguam mittebat ab ore.

Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.

Tonso caput circum, squallenti vertice equini

Exuvias capitis duras atque igne gerebat.

Palæm ergo est, sicut arbor, qui nostri meminerit, eo quòd & Solymi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & b

b Asphakti- gione sunt constituti, in quibus habitamus, & b
ves stagnum. Itagnum, quòd dicitur Asphaktites. hoc enim

inter omnes Itagnum in Syria latius atque maius est. Et Chœtilus quidem ita nostri meminit.

Quòd autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quoque incidere admirabantur.

non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres,

c Clearchi ostendere facile est. Clearchus^c enim Aristotelis discipulis, & Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristoteli^d discipulum suum, de quodam viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quòd ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ verò habere poterant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæ pretium referre.

Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille, genere igitur Iudæus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum,

piade fuisse defunctum. Palàm ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecatzus, quia post prælium ad Gazam, Ptolemæus locorum quæ sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum, & rebus communicare voluere. Quorum vnus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudzorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudzorum qui decimas accipiunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursum autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palàm facit Hecatzus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum indicamus. Dicit igitur hæc: Et malè sapius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Perficis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his præcipuè omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod cœruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare præcipientem, solos Iudæos hoc facere non instituisse: sed etiam multas plagas,

a Mille & quingenti sacerdotes Iudzorum decimas accipiunt.

b Iudzorum contra Alexandrū constantia.

duſ habentia & inextinguibile lumen noctibus
& diebus. Simulacrum verò aut aliquod ana-
thema ibi nequaquam eſt, nec vlla plantatio.
nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi.

a **Sacerdotes** Habitant² autem in eo & noctibus & diebus
in tēplo ha- sacerdotes, quasdam purificationes agentes, &
bitant, & vi- omnino vinum non bibentes in templo. Insu-
per autem, quia & cum Alexandri Regis succes-
foribus poſtea militarunt, teſtatur hoc modo,
dicens ea quę cognoverit à viro Iudæo in expe-
ditione conſtituto, cuius verba ſubiiciam. Ait
enim: Me ſiquidem eunte ad mare rubrum, vnà
ſecutus eſt quidam cum aliis equeſtrium Iudæo-
rum nos deducentium, nomine Moſollamus,
vir animoſus, inter omnes ſagittarios Græcos
& Barbaros præcipuus. Iſ igitur homo prope-
rantibus multis pariter, & quodam vate augu-
rium captante, & petente vt cuncti ſtarent, in-
terrogauit, cur ſubſtitiffent omnes. Oſtendente
verò ei vate auem quam intuebatur, atque di-
cente: quòd ſi quidem expediret eis, vt manerēt
omnes, ſtaret auis: ſi verò ſurgens anterieus euo-
laret, procederent: ſi verò poſt tergum iret, re-
cedere cūctos oporteret: ruſum tacens, arcum-
que trahens, ſagittam emiſit: & auem percuſſam
interemit. Indignantibus verò vate & quibuſ-
dam aliis, & maledicentibus ei: Quid ſu-itis, in-
quit, inſaultiſſimam auem ſumentes in manuſ
hæc enim ſuam ſalutem neſciens, de noſtro iti-
nere nobis, proſperitatem potuit indicare? Si e-
nim præſcire futura valuiſſet, in hunc locum
nequaquam veniſſet, metuens ne ſagitta à Mo-
ſollamo Iudæo periret. Sed Hecatæi teſtimo-
nia iam quieſcant. facile nāmque eſt, volenti-
bus ipſum librū legere, & hæc apertius inueni-
re. Nōb verò me pigebit Agatharchidē introdu-
cere, licet homo minimè malus, vt ei viſum eſt,
nobis

b **Agatharchi**
di de Iudæis
teſtimoniū.



biturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecatzus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ præsidabat. Verùm Hecatzus etiam librū conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminisse, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoriz prodere: alterum verò omnino circa veritatem quædam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamē ad probationem antiquitatis nostræ, Ægyptiorum & Chaldæorum atque Phœnicum historia, & super illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theophilus etiā & Theodorus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque prædictorum virorum, veritate quidem antiquarū rerum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanè Demetrius, & senior Philō, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, vñum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utuntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quod verò multis aliis hoc evenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari

*a Postremū
capitulū con-
tra quorun-
dam deroga-
tiones &
maledicta.*



habuere: & ad tantam fatuitatē ac pusillanimitatem quidam perduci sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis adversa conscribere passione cæcitatē ignorare in uno tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus sum antè paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon^a itaque, qui Ægyptiacam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros progenitores cum multis millibus in Ægyptum advenisse, & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eā provinciam quæ nunc Iudæa vocatur obtinuisse: & ædificantes Hierosolymam, construxissent templum. Et hæcenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans sibi licentiam, professusque se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur, incredibilia verba de Iudæis inseruit, volēs b permiscere nobis plebem. Ægyptiorum leprosum, aliorumque languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Ægypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regē adiecit, quod est falsum nomen. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum aliorum Regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaque quasdam annectit fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorem ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo annos factum esse protulerat. Themulis enim erat Rex, quando egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuerunt, anni sunt trecenti nonaginta tres, usque ad fratres nomine Sethonem, & Hermæum: quorum Sethonem quidem Ægyptum, Hermæum verò Danaum denominatum dicit: quē expellens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta & novē: & post hunc senior ē filiis Rhampses annis sexaginta

a Manetho
Ægyptius
historiogra-
phus.

b Manetho
in de Æ-
gyptiorum
leprosis fa-
bula.



vt neque Deos adoraret, neque ab animalibus, quæ præcipuè sacra apud Ægyptios erant, se permitus abstinere: nullique copularentur, nisi cū quibus fœdus habere videbantur. Hæc autē sentiens, & alia plura, maximè Ægyptiorū consuetudinibus inimica, præcepit multo opere muros ædificari ciuitatis: & ad bella præparari cōtra Amenophin Regē. Ipse verò assumens secum etiā alios sacerdotes, & maculatorū quosdā, misit legatos ad pastores: qui videbātur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorū urbē, causas suas & aliorū qui simul fuerant, exhonorati significans, & poscens vt pariter contra Ægyptiū castra metarentur, promisitque eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorū suorum prouinciā, & necessaria populis abundantius exhibenda; pugnaturus autem opportuno tempore, & prouinciā facillimè subdituros. Illi^a verò læticia cumulati, omnes alacriter vsque ad ducenta millia virorū pariter sunt egressi & non post multum ad Auarim vsque venere. Amenophis autē Ægyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionē, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidē congregans Ægyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipuè à sacerdotibus honorabātur, antè præmisit, & sacerdotibus particulariter iussit, vt simulacra eorū cautè celaret. Filium verò Sethonem, qui etiam Rameßes à

^a *Eiectionum
contra Ægyptios bellū.*

^b *Ægyptio* Rampse patris nomine vocabatur, cū quinque vñ Rex in esset annorū, apud suum commendauit amicū. *Æthiopiam* ipse verò transiens cum aliis Ægyptiis, vsque ad fugit, eūmq; trecenta millia virorum, bellatoribus viris occidit. *Æthiopum* currens, cōgressus non est. Putans benim semet Rex honori ipsum contra Deum pugnare, retrosum reuersicō suscipit. sus venit ad Memphim; & sumens Apim & alia sacra,



& ex ea rursus egressi sunt nostri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore debilitati: & quodd ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto: sed ante multas generationes extitit, per ea quæ ipse dixit conabor ostendere. Primâ itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concupit videre Deos, quos putas? siquidem qui apud eos solènes erant. Bonem & Hirum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. cœlestes autem quomodo poterat? & cur hoc habuit desiderium? quia vique & prior Rex alter hos viderat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua nequaquam egebat arte. sed fortè sapiens erat ille vates, per quem hæc Rex posse agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam non præsciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere potuit, vt propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascuntur enim propter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia leproforum & male habentium, vna penè hora quomodo fuit possibile congregari? aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque præcepit debiles Aegyptios exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam operariis indigens, & non purgare provinciam volens. Ait autem quodd vates semetipsum peremit, præuidens Deorum iram, & quæ erant in Aegypto futura, & conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam suum interitum non præsciuit? quomodo non repente Regi contradixit volenti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates? aut quid nam grauius imminebat, quod morte præuenisset? Quod verò inter

bita conflictione vicisse. & multos interfici-
 rem vsque ad fines Syriæ persecutum. In his ite-
 rum non intellexit sine verisimilitudine se m-
 riri. Leprosi namque & cum eis multitudo co-
 lecta debiliū, licet primitus irascerentur Re-
 gi, circa se vtrique talia facienti, secundum præ-
 monitionem vatis, tamen cū à sectione lap-
 dum sunt egressi, & provinciam percipere, om-
 nes circa eum mitiores effecti credendi sunt.
 Porro si adhuc & illū odio habebant, seorsum
 magis insidiari potuissent, non omnibus bellum
 inferre, cū scilicet plurimi existentes multorum
 illic cognationes haberent. Proinde etiam si cō-
 tra homines pugnare decreuere, non tamen
 contra Deos impietatem gerere præsumebant
 nec contraria suis agere legibus, in quibus edu-
 cati esse noscuntur. Oportet itaque nos Mane-
 toni gratias agere: quoniam huius iniquitati
 principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt
 egressi, sed illos ipsos Ægyptios esse probat, &
 maximè sacerdotes, atque iurissuradi vinculum
 illorum multitudine conuenisse. Illud autem
 quomodo non irrationabile est? Domesticorū
 quidem & amicorū nemo cum illis re-
 bellauit, nec periculorum belli particeps factus
 est: sed misere maculatos ad Hierosolymam, v-
 ab eis auxilia poscerent. quam amicitia au-
 societate intercedente? hostes enim magis erāt
 & moribus plurimum differebant. At illi con-
 festim, vt ait, vocantibus morem gessere, nem-
 pè inducti sollicitationibus, quod Ægyptum o-
 cupaturi essent: quasi ipsi non admodum eiu-
 regionis gnati essent, ex qua per vim pulsi fue-
 rant. qui situm miseram aut egenam vitam e-
 gissent, merito fortasse negotium aggressi es-
 sent. Cū autem vrbem habitarent fortunatam
 & agrum amplum meliorem Ægypto colerent
 quic

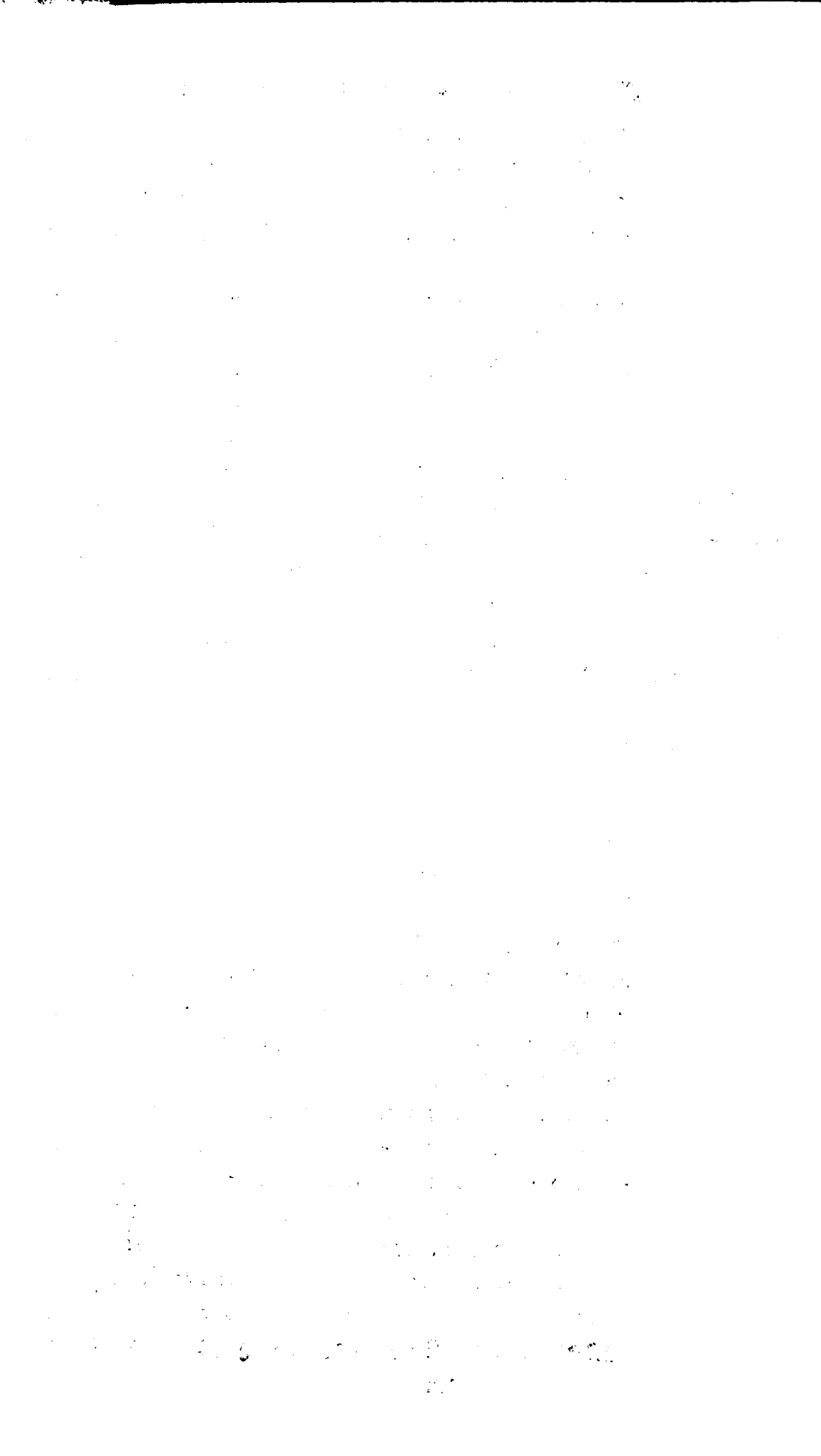
a Præceden-
 tium depul-
 sis.

quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque
 corporibus affectis, quales nemo domesticos
 erat, periculum adirent: neque enim futuram
 Regis fugam præsciebant. nam, ut ipse dixit, fi-
 lius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pe-
 sium occurtebat. & hoc quidem omnino scie-
 ant qui proficiscebatur: mutationem verò pro-
 positi & fugam vnde coniectare poterant? De-
 inde occupatis horreis Ægypti, multa mala fe-
 disse ait Hierosolymitanum exercitum: atq. hæc
 is exprobrat: quasi non hostes eos induxisset:
 aut quasi hæc sint aliunde accito militi obicien-
 da, cum eadem ante aduentum eorum fecis-
 sent f. & utrosque se iurassent ipsi Ægyptij. Quin-
 etiam aliquanto post Amenuphis hostes aggres-
 sus prælio vicit: fusosque ac fugatos Syriam vsq.
 persecutus est. adeò scilicet Ægyptus est omni-
 bus vndecunque inuadentibus captu facilis: &
 qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent
 Amenuphin vivere, neque aditus ab Æthiopia
 communiuerant, multas ad hoc commoditates
 habentes, neque alioqui copias contraxerant.
 Ille verò vsque Syriam trucidans eos (ut ait) per-
 secutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet
 ea vel quieto exercitu transire expeditum est. I-
 gitur autore Manethone neque ex Ægypto ge-
 nus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui
 admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum
 multos in lapidicinis perisse verisimile est, mul-
 tos in præliis, plurimos verò postremo & in fu- *e Ad Mane-*
 ra. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc *thonis de*
 virum mirandum Ægyptij & diuinum existi- *Mose male-*
 mant, sed non sine blasphemia incredibili sibi *dicta respon-*
 indicare conantur, dicentes b Heliopoliten ef- *sio.*
 f. vnum sacerdotum, ob lepram cum aliis pul- *b Moses le-*
 am. Ostenditur autem in ratione temporum, *profus non*
 xviii. annis prior fuisse, & patres nostros ex fuisse.

Agypto in regionem quam nunc telemus eduxisse. Quod verò eiuiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectū successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo librari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisque & variis sacrificiis peractis, tum demum sanctam urbem adeundā. At qui contrā par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiā si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum privavit. Quomodo igitur verisimile est illum hās adversus semetipsum eum opprobrio suo damnōque tulisse leges? Quin & nomē valde incredibiliter mutavit. Osarlyph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verū autem nomen significat ex aqua servatum Moſen.

a **Moses à** Namaaquam Ægyptij Moy vocant. Sais igitur **Moy quod** declaratum existimo, quòd Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas secat, dictus. **Egyptiis a** quam significat, dictus. **In Charemonem hi-** *istoriogra-* **phum.**

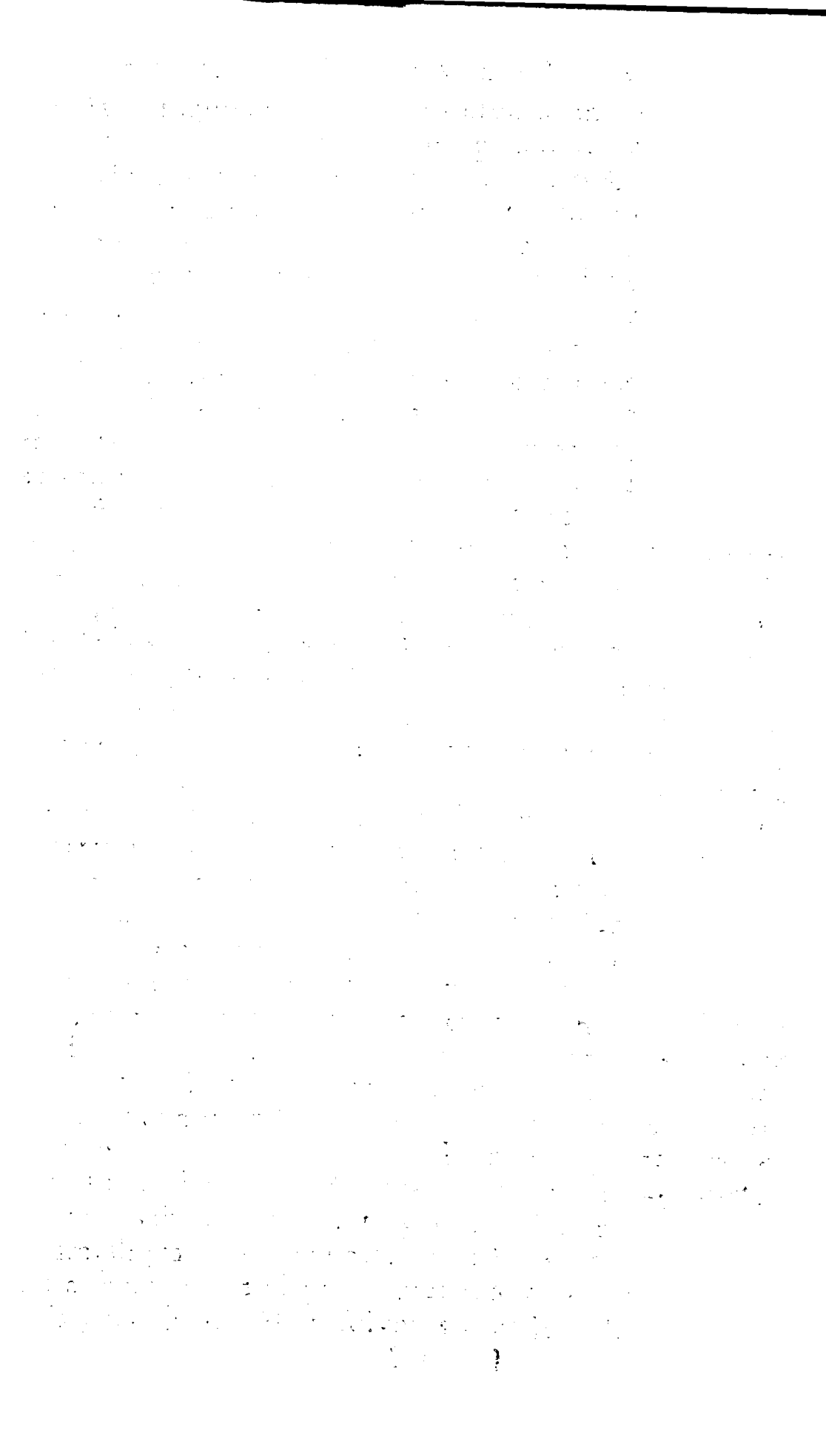
gentis loquentibus credit. Post hunc inquit **libet in Charemonem.** Hic enim Ægyptiacam se scribere historiam professus, addens idē nomen Regis quod Manethon, Amenophin, & filium eius Rhameſſen, ait Idem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phiritiphauten



nisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictā, ac cum illis rursus Ægyptū inuasisse: Amenophimque in Æthiopiā fugisse.

*a Manetho
nu & Cha-
remonis hi-
storia discre-
pantia.* Quod a verò egregium est, ne illud quidem qui-
nam & vnde erant tam numerosus exercitus di-
xit, Ægyptij ne an externi: neque causam indi-
cavit, ob quam eos Rex in Ægyptum inducere
noluit, qui de leprosis & Iside somnium confin-
xit. Mose verò & Iosephum, quasi eodem tem-
pore simul expulsū Chazremos adiunxit, &
quidem quatuor ætatibus ante Mosen defun-
ctum, quarum sunt anni ferè centum septuagin-
ta. Quin & Rhamesse Amenophis filius, secun-
dum Manethonem quidem adolescens bellum
administrat cum patre, & cum eodem exulat fu-
ga elapsus in Æthiopiam. Hic autem fingit cum
post patris abitum in spelunca quadam natum,
& postea prælio victorem, & Iudæos in Syriam
expellentem numero circiter c.c. millia. O faci-
litatem. neque enim prius quinam erant illa
c.c.c.lxxx. millia dixit. neq. quomodo c.lxxx.
millia perierint, in acie ne ceciderint, an ad Rha-
messen transfugerint, quod verò maximè mirū
est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam
vocet Iudæos, vel utris eorum det hanc appel-
lationem: illis ne c.c.l. millibus leproforum. an
his c.c.c.lxxx. millibus: quæ circa Pelusium e-
rant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui
à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim e-
rat utcumque, si ab aliis redarguti fuissent. His

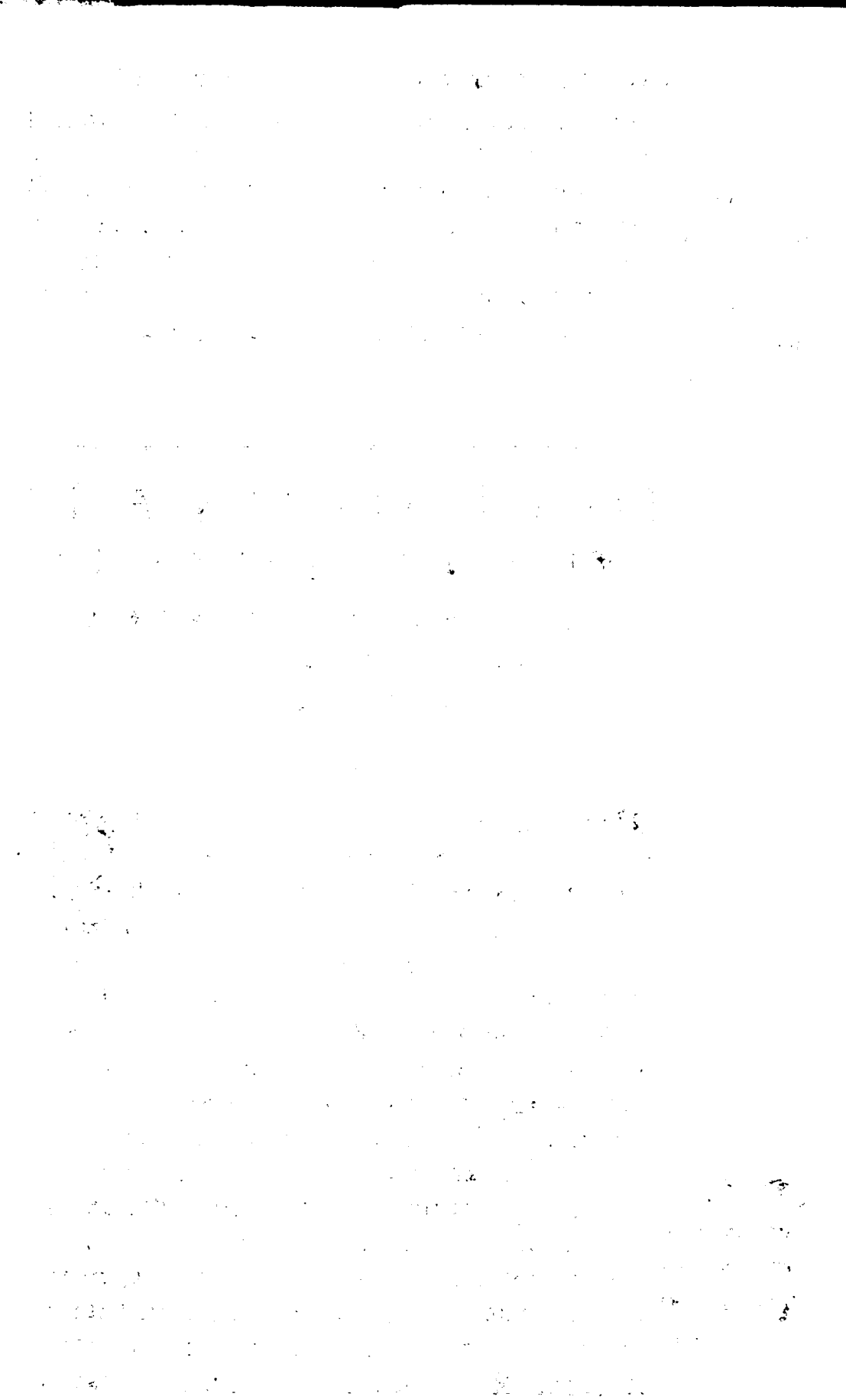
*b Lysima-
chus menda-
cij arguitur.* b addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, ve-
rū enormitate figmenti illos vincentem. vnde
de apparet eum magno odio confinitū. Dicit
enim, qua tempestate Bocchoris in Ægypto re-
gnabat, populum Iudæorum, quod essent lepra-
scabie, & aliis quibusdam morbis infecti, ac
templ



FLAVII IOSEPHI

*a Opinione
Lyfimachi
depulsio.*

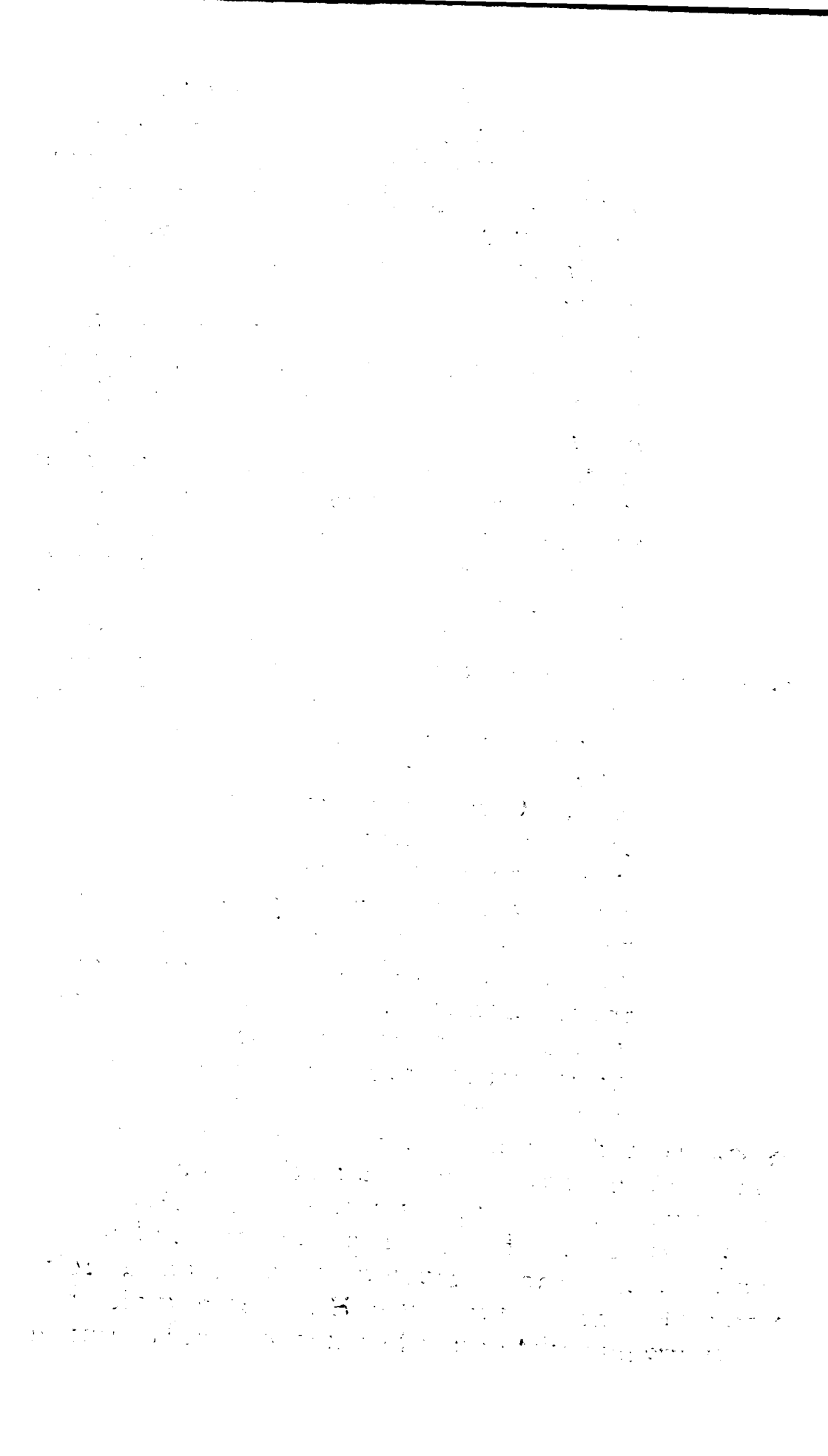
non eundem quem illi inuenit Regem, sed re-
sentius nomen confinxit: & omisso somnio ac
propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de im-
petiginosis & leprosis responsum relaturus. ait
enim ad templa collectam multitudinē Iudæo-
rum, incertum leprosis ne nomen imponens,
an quòd soles Iudæos morbus occuparit. dicit
enim populus Iudæorum. Qualis, aduena, an in-
digena? Cur a igitur eos cum sint Ægyptij, Iu-
dæos vocas? Quòd si hospites sunt, cur vndēnā
sint non dicis: Quomodo autem cum Rex tam
multos ex his mari misisset, reliquos in loca
deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut
quomodo pertransierunt desertum, & occupa-
uerunt regionem quam nunc tenemus, & con-
diderunt urbem, & extruxerūt templum apud
omnes celebre? oportebat autem de legislatore
non solū nomen dicere, sed & genus, quis-
nam, & ex quibus ortus. quamobrem verò tales
eis inter eundū aggressus sit ferre leges, de Diis,
etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægy-
ptij erant genere, non tam facile patrios mores
mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino
aliquas habebant leges longa consuetudine ob-
seruatas. Si igitur de expulsoribus suis iurassent,
nunquam se illis fore beneuolos, rationem non
absurdam habuissent. Quòd si bellum interne-
cinum, aduersus vniuersos mortales suscep-
erunt, cum essent (vt ipse ait) miseri, & omnium
opis egeni, maxima stultitia non illorum, sed
hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam
nomen impositum ciuitati à templorum spo-
liatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse
mutatum. Mirum ni, quia posteris quidem tur-
pe fuit tale nomen & odiosum, ipsi verò qui
fundauēre urbem, ornare semetipsos etiam
vocabulo credidere. Hic autem generosus vir
præ



prauo, & totius vitæ suæ temporibus importu-
 no. Quia verò multi hominum propter stulti-
 tiam suam his potius sermonibus capiuntur,
 quam illis quæ multo studio conscribuntur: &
 derogationibus quidem gaudent, præconiis ve-
 rò mordentur, necessarium duxi ne hunc qui-
 dem inscrutatum relinqueret, qui nos tanquam
 in iudicio criminatur. etenim hoc quoque ple-
 risq; mortalium insitum video, ut gaudeant quo-
 ties maledicus quispiam ipse sua mala à laceffi-
 to audit. Et quidem nec orationem eius legere
 facitè est, neq. apertè cognoscere quid dicere ve-
 lit: sed velut in multa tumultuatione ac menda-
 ciorum perplexitate nunc similia supra pensi-
 tatis de maiorum nostrorum ex Ægypto migra-
 tione affert: nunc incolas Alexandriæ ludæos
 calumniatur: insuperque de sacris templi nostri
 ceremoniis atq. aliis ritibus nostris accusatio-
 nem admiscet. Patres igitur nostros nec Ægy-
 ptios genere fuisse, neque ob labem corporum
 aut similem aliam calamitatem inde pulsos,
 non mediocriter solum, sed penè ultra modum,
 superius à me declaratum existimo: cæterum
 quæ his adiungit Apion, compendio memora-
 bo. Dicit^a enim in tertio rerum Ægyptiacarum
 hæc: Moses, ut accepi à grãdioribus natu Ægy-
 ptius, Heliopolitanus erat, qui patriis institutus
 moribus, subdiuales preces ad septa qualia
 ciuitas habebat, reduxit, ad subsolanum au-
 tem omnia conuertebat: ita enim Heliopolis si-
 ta est pro obeliscis verò statuit columnas, sub
 quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra
 verò in eam incidens, ut pote per sudum, eun-
 dem semper cum sole cursum circumuoluē-
 bat. Atque huiuscemodi est admiranda illa hu-
 ius grammatici phrasis. Mendacium^b verò eius
 non tam nostris verbis euidenter coarguitur,
 quam

*a Apion de
 Mose & gē-
 te Iudaico.*

*b Apionis
 de Mose &
 templo Iu-
 daico men-
 dacium co-
 arguitur.*



contulerit. Salomon verò ædificauit templum post Iudæorum discessum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulſorum eundem quem Lyſimachus commentus (ait enim 100 & 10. eorum fuiſſe millia) miram quandam & credibilem reddit cauſam, cur ſabbatum nominatum ſit. Exaëto enim (inquit) ſex dierum itinere, inguinum vlceribus affecti ſunt: & hæc de cauſa ſeptima die quieuerunt: incolumes conſtituti in regione quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem ſabbatum, ſeruata Ægyptiorum voce. nam^a inguinis morbum Ægyptij vocant ſabbatoſim. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel contrà odio habenda talis in ſcribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui ſi erant cæci & claudi & morbidi, quales fuiſſe Apion ait, ne vnus quidem dies iter progredi potuiſſent: ſin autem poterant per magnam ſolitudinem proficiſci, prætercâq. ſibi obſiſtentes vincere populariter repugnando, nequaquam vniuerſi poſt ſextam diem inguinum morbo correpti fuiſſent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire ter agentibus neceſſe eſt, ſed plurimorum millium exercitus definita ſemper itinera peragûs: neque temerè ita accidiſſe veriſimile videtur. eſt enim omnino abſurdum. At v^b verò mirificus hic Apion ſex quidem diebus eos perueniſſe in Iudæam prædixit: rursus autem Moſen conſcenſo monte, qui Ægyptum inter & Arabiam ſitus eſt, nomine Sinæus, quadraginta diebus delituiſſe dicit, indèq. deſcendentem Iudæis leges dediſſe. atqui quomodo poſſibile eſt, eoſdem & quadraginta dies in deſerto ac in aquoſo loco manere, & quod in medio ſpatium eſt, id totum ſex diebus pertranſire? Sabbathi verò appellatio-

a Inguinis morbum Ægyptij ſabbatoſim vocat.

b Depulſio ſigmenti Apionis de ſex dierum itinere.



*a Alexan-
dria pars o-
ra mariti-
ma.*

habet non quidem patriæ suæ, sed tamen quasi patriam dicit, Alexandriæ conuiciatur. Illius^a enim & maximè ora pars est, ut omnes confluunt ad inhabitandum optima, quam si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidē eicerentur, fortitudinis eorū argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendū dedit, & pacem cum ipsis à Macedonibus honorē consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemæiq. Lagis ac successorum illius Ægypti Regum, & colūnam stantem Alexandriæ ac iura continentem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquā, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: si autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se mirari dicit, quod cū Iudæi esset, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiæ est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de aliis dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibz exinde natis eandem appellationē habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suæ concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrreni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima

Ægypto.

*b Iura & li-
bertates Iu-
dæorum.*

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the
the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

philosophiam discere concupisceret, si his vten-
tes despiceret & non potius valde miraretur.
Apion autem penè omnes in ordine successio-
res eius Macedonum Reges ignoravit habuisse
erga nos præcipuum familiaritatis affectû. Ter-

a 3. Ptolema-
us Euerge-
tes.

tius^a namque Ptolemæus, qui vocatur Euerge-
tes, fortiter obtinens Syriam vniuersam, non
Diis Ægyptiacis pro victoria solennitates grati-
ficas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam,
multas hostias sicut nostri moris est, Deo sa-
crificauit, dignissimâque dicauit ornamenta vi-
ctoriz. Philometor^b autem Ptolemæus, & eius

b 4. Ptole-
maus Philo-
metor.

uxor Cleopatra, omne regnum commiserunt Iu-
dæis: & duces totius fuisse militiæ Onias & Do-
sitheus Iudæi: quorum nominibus derogat A-
pion, eum debuisset opera eorum potius mira-
ri, & gratias agere, quoniam liberauere Alexan-
driam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebel-
lio surrexisset in Cleopatræ regno, & pericu-
lum pessimæ perditionis instaret, istorum labo-
re ciuitas intestinis præliis est erepta. Sed po-
stea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum
paruum, cum esset illic Thermus præsens Ro-
manorum legatus: quod (vt ita dicam) rectè at-
que iustè factum est. Ptolemæus enim, qui co-
gnominatus est Physcon, moriente suo patre
Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyre-
ne, volens Reginam Cleopatram expellere, &
filios Regis, vt ipse regnum iniustè sibi met ap-
plicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum
bellum pro Cleopatra suscepit: & fidem quam
habuit circa Reges, nequaquam in necessitate
deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius ma-
nifestus apparuit. Nam^c Physcon Ptolemæus
cum aduersum exercitum quidem Oniæ pugna-
re præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate
positos cum filiis & vxoribus capiens, nudos
aque

c 5. Ptole-
maus Phys-
con in Iu-
dæos grossa-
ri defuit.

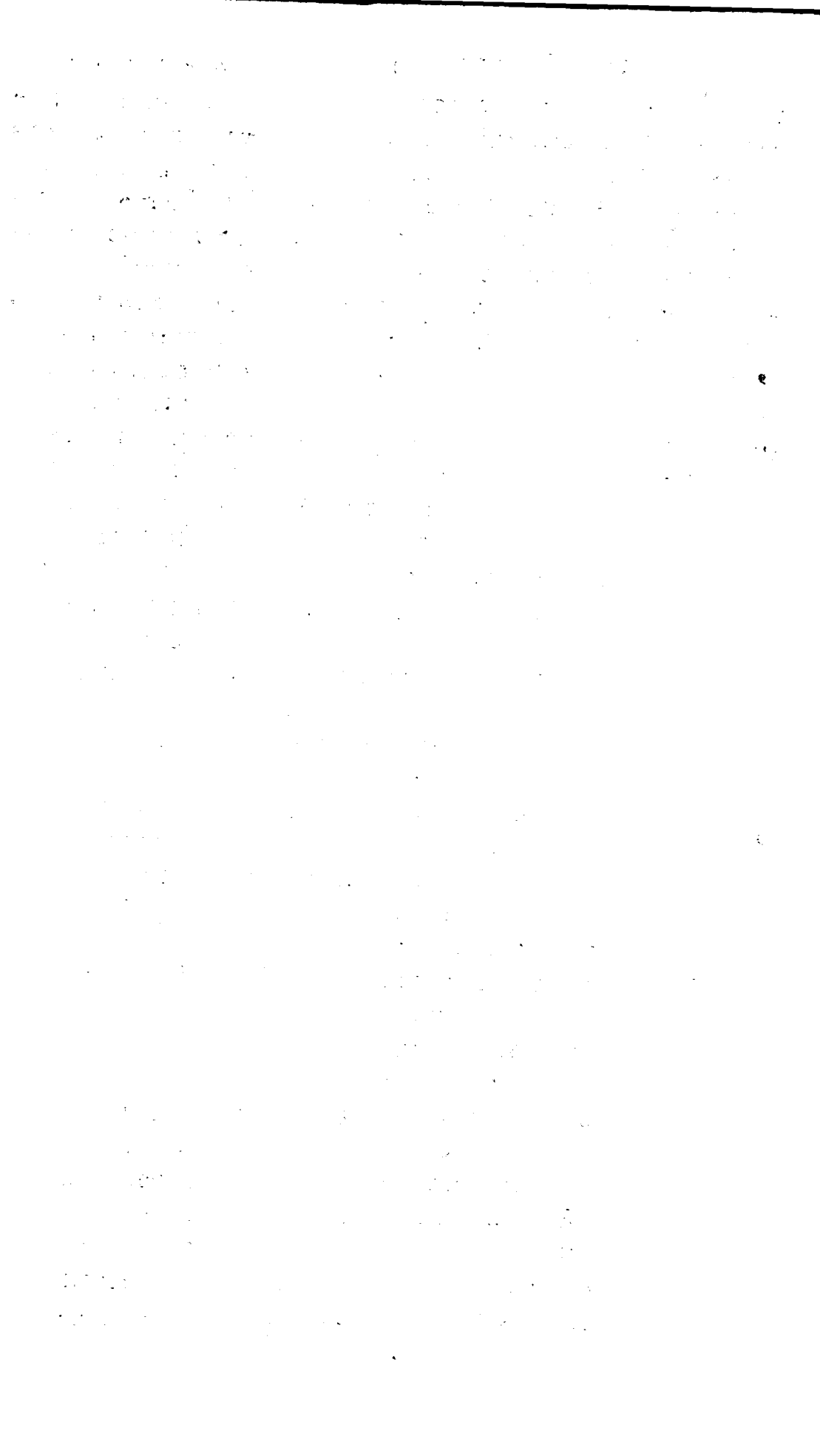
1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the transparency and accountability of the organization. The text outlines the various methods used to collect and analyze data, ensuring that the information is reliable and up-to-date.

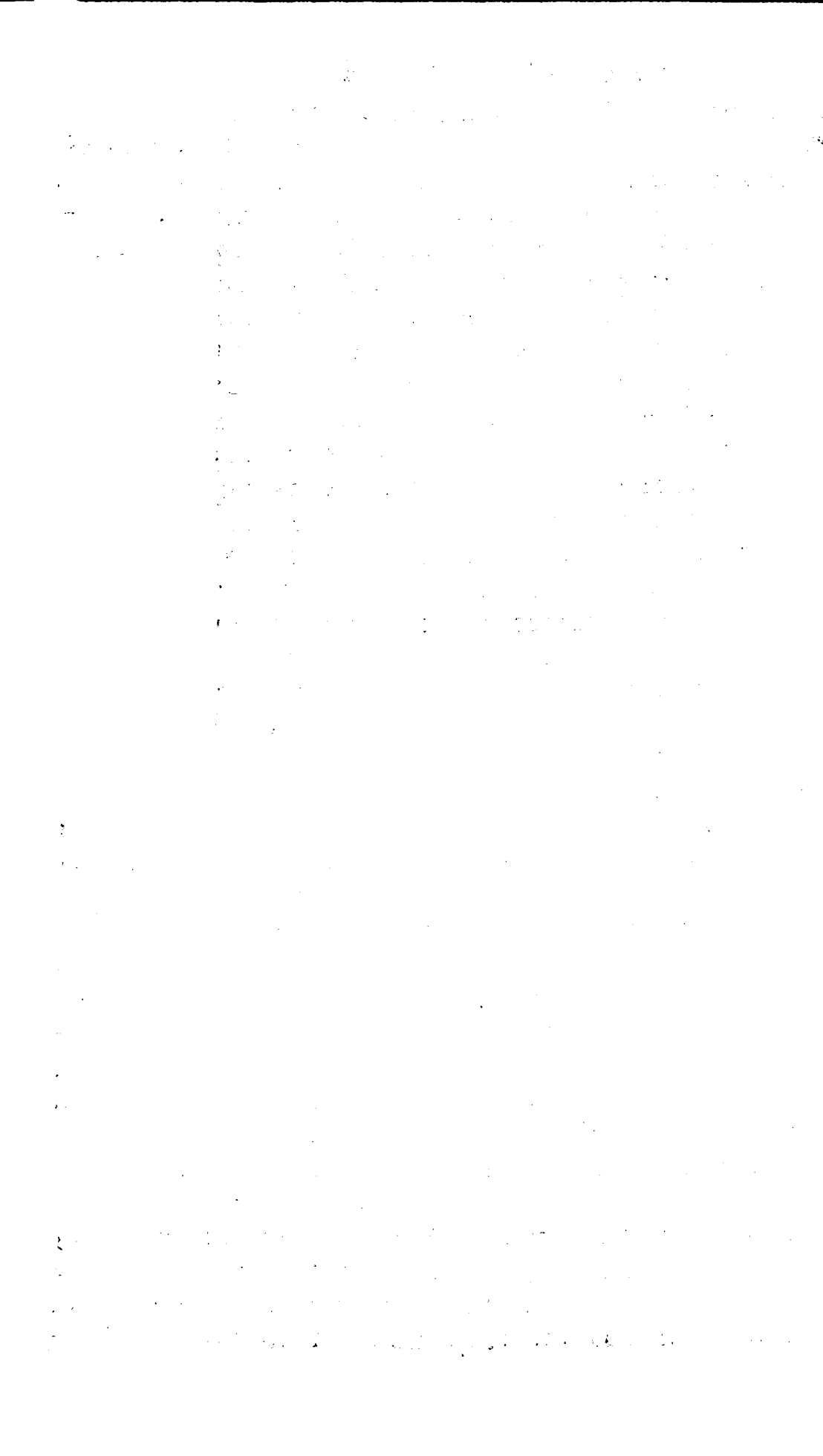
2. The second part of the document focuses on the implementation of the proposed changes. It details the steps involved in the process, from the initial planning stage to the final execution. The author highlights the challenges faced during the implementation and provides solutions to overcome them. The text also discusses the role of different departments in the process and the importance of communication and collaboration.

3. The third part of the document presents the results of the implementation. It includes a detailed analysis of the data collected and a comparison of the results with the initial goals. The author discusses the successes and failures of the implementation and provides recommendations for future improvements. The text also includes a summary of the key findings and conclusions.

4. The fourth part of the document provides a conclusion and a final summary of the findings. It reiterates the importance of maintaining accurate records and the need for continuous improvement. The author expresses confidence in the results of the implementation and hopes that the findings will be useful to other organizations in the field.

cum illum ipsum in nauali certamine relin-
quens, id est, matitum & parentem cōmunium
filiorum, tradere cum exercitu principatum, &
se sequi coegit? Nouissimè verò Alexandria
Cæsare capta, ad hoc vsque perducta est, vt sal-
tem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa ma-
nu sua Iudæos perimere: eo quòd circa omne
crudelis & infidelis extaret. Putásne gloriandū
nobis non esse, si quemadmodum dicit Apion
famis tempore Iudæis triticum non esse mensa-
Sed illa quidem pœnam sublit competentem
Nos autem maximo Cæsare vtimur teste auxi-
lij, atque fidei quam circa eum contra Ægy-
ptios gessimus: necnon & senatu eiusque con-
sultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus no-
stra merita comprobantur. Has literas Apion
oportebat inspiciere, & secundum genera exa-
minare testimonia sub Alexandro facta, & om-
nibus Ptolemæis, & quæ à senatu constituta
sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus
Si verò Germanicus frumenta cunctis in Ale-
xandria commorantibus metiri non potuit, ho-
indoleum est sterilitatis ac penuriæ frumento-
rum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sen-
tiant omnes imperatores de Iudæis in Alexan-
dria commorantibus, palam est. nam admini-
stratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab aliis
a Iudæis filijs Alexandrinis translata est. Maximam & verò ei-
eis olim à fidem olim à Regibus datam conseruauere, i-
Regibus da est, fluminis custodiam, totiúsque custodiz, ne-
tam conser- quaquam his rebus indignos esse iudicâtes. Se-
uauere. super hoc, quomodo ergo, inquit, si sunt ciues
eosdem Deos, quos Alexandrini, non colūt? Cui
respōdeo. Quomodo etiam cū vos sitis Ægy-
ptij, inter alterutros prælio magno & sine fo-
dere de religione contenditis? aut certè pro-
ptereà non vos omnes dicimus Ægyptios,
nequ

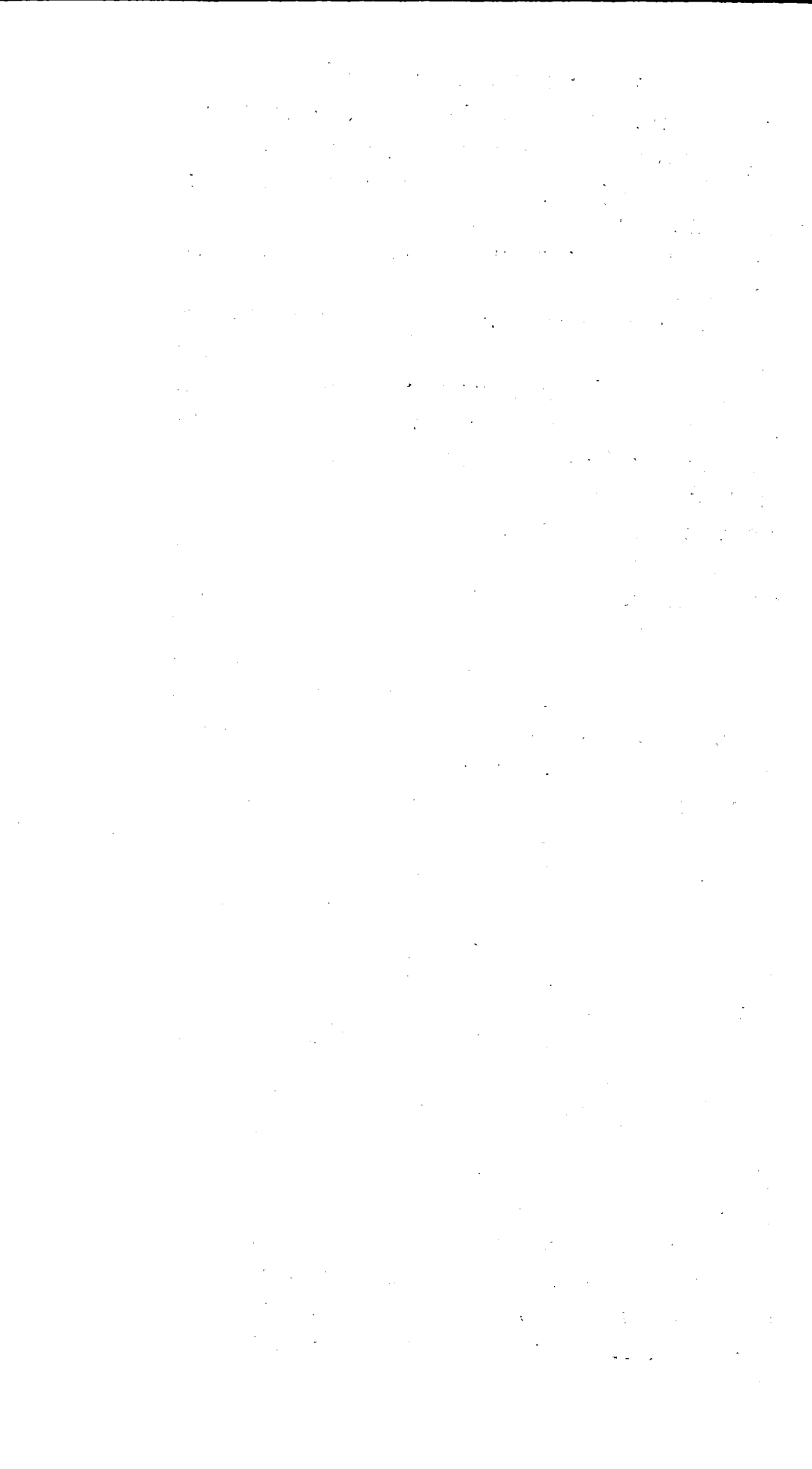




foedera Iudæorum, & spoliasse templum aureum
 argentoque plenum. Hæc igitur Apion debet
 respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, &
 impudentiâ canis, qui ad ipsos assolet coli: ne-
 que enim extrinsecus alia ratiocinatione mer-
 titus est. Nos itaque asinis neque honorem ne-
 que potestatem aliquam damus, sicut Ægypti
 crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis
 mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices &
 Deo dignos arbitrantur. Sed ^a sunt apud nos a-
 sini, quod apud alios sapientes viros, onera si-
 bimet imposita sustinentes. Et si ad areas acce-
 dentes comedant, aut proposita non adim-
 pleant, multas valde plagas accipiunt, quippe o-
 peribus & ad agriculturam rebus necessariis
 ministrantes. sed aut omnium rudissimus fui-
 Apion ad componendum verba fallacia, au-
 certè ex rebus initia sumens, hæc implere non
 valuit, quando nulla potest contra nos blasphem-
 ia provenire. Alteram verò fabulam, de ro-
 gatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de
 quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pe-
 ta te loqui præsumunt, oportet eos non ignorare
 minus esse immundum per templa transire
 quàm sacerdotibus scelestâ verba confingere.
 Isti ^b verò magis studuere defendere sacrilegum
 Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de
 templo conscribere. Volentes enim Antiocho
 gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius te-
 gere, quo circa gentem nostram est usus pro-
 pter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis
 etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Pro-
 pheta verò aliorum factus est Apion, & dixit
 Antiochum in templo inuenisse lectum, & ho-
 minem in eo iacentem, & appositam ei mensu-
 lam maritimis terrenisque volatilium dapibus
 plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum
 verò

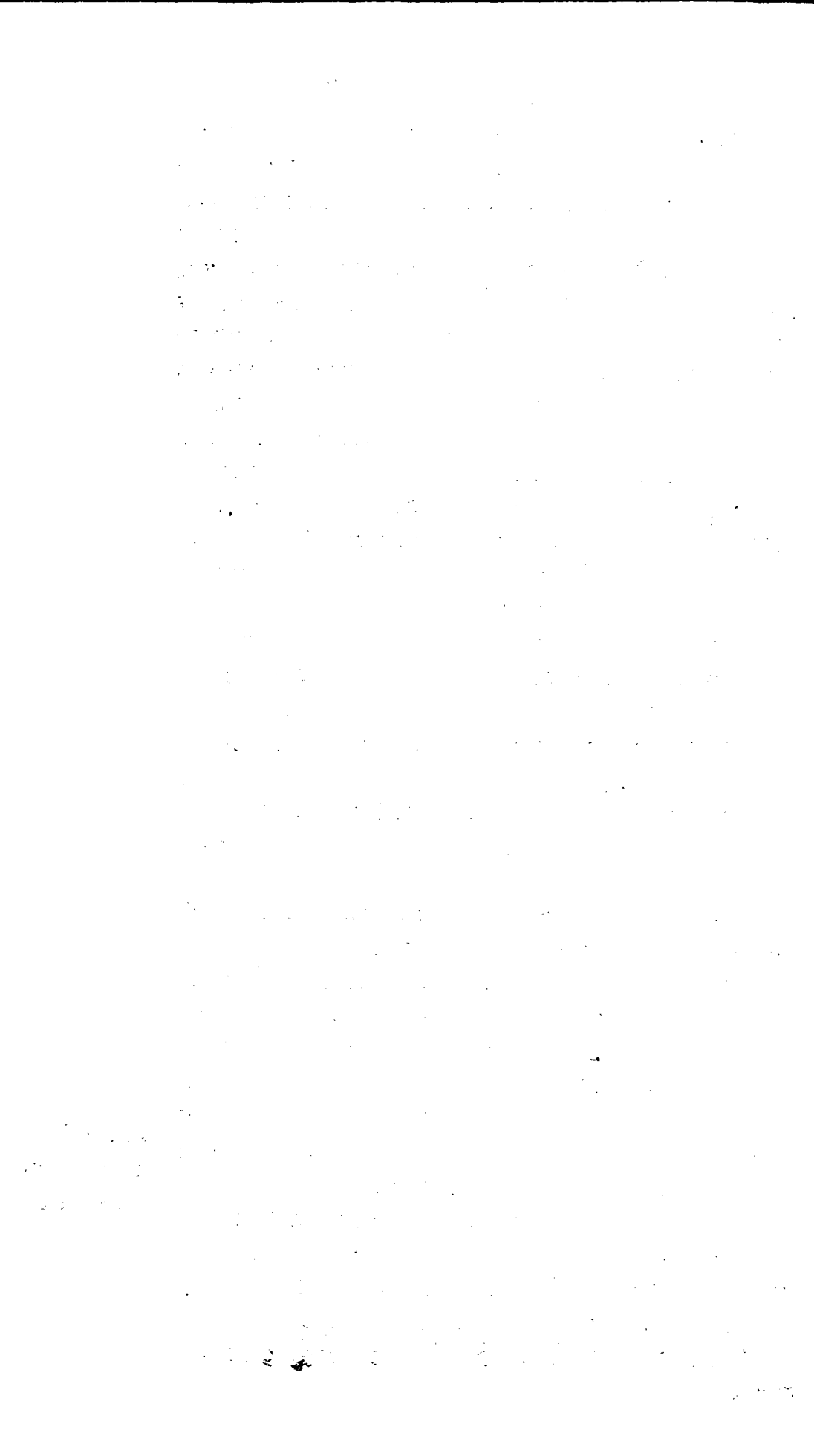
^a *Asini a-
 pud Iudæos
 aliosque sa-
 pientes viros
 qui dicun-
 tur:*

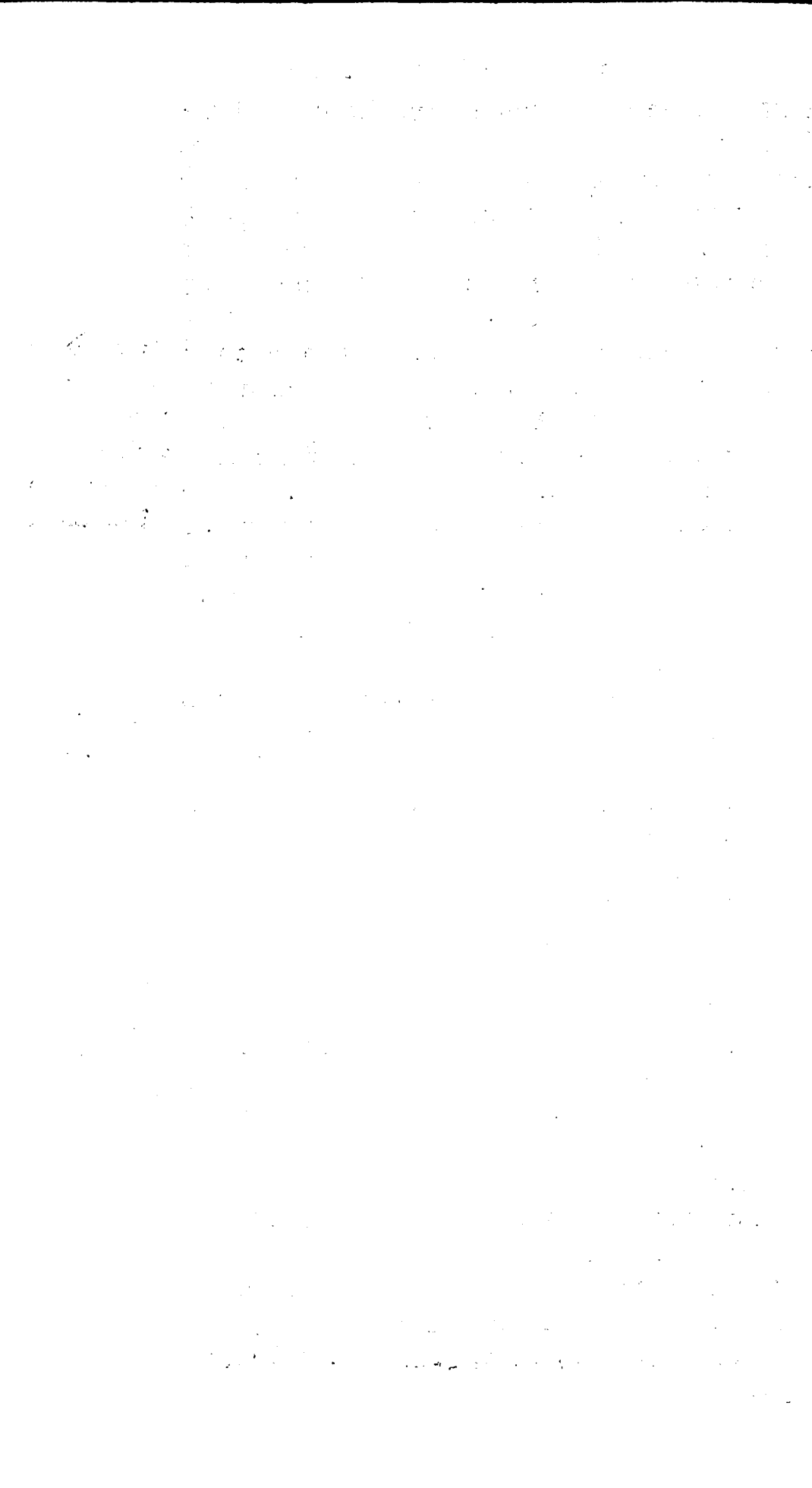
^b *Historia-
 graphi qui-
 dam perfid-
 iam ac sa-
 crilegiū An-
 tiochi tege-
 re conantur.*

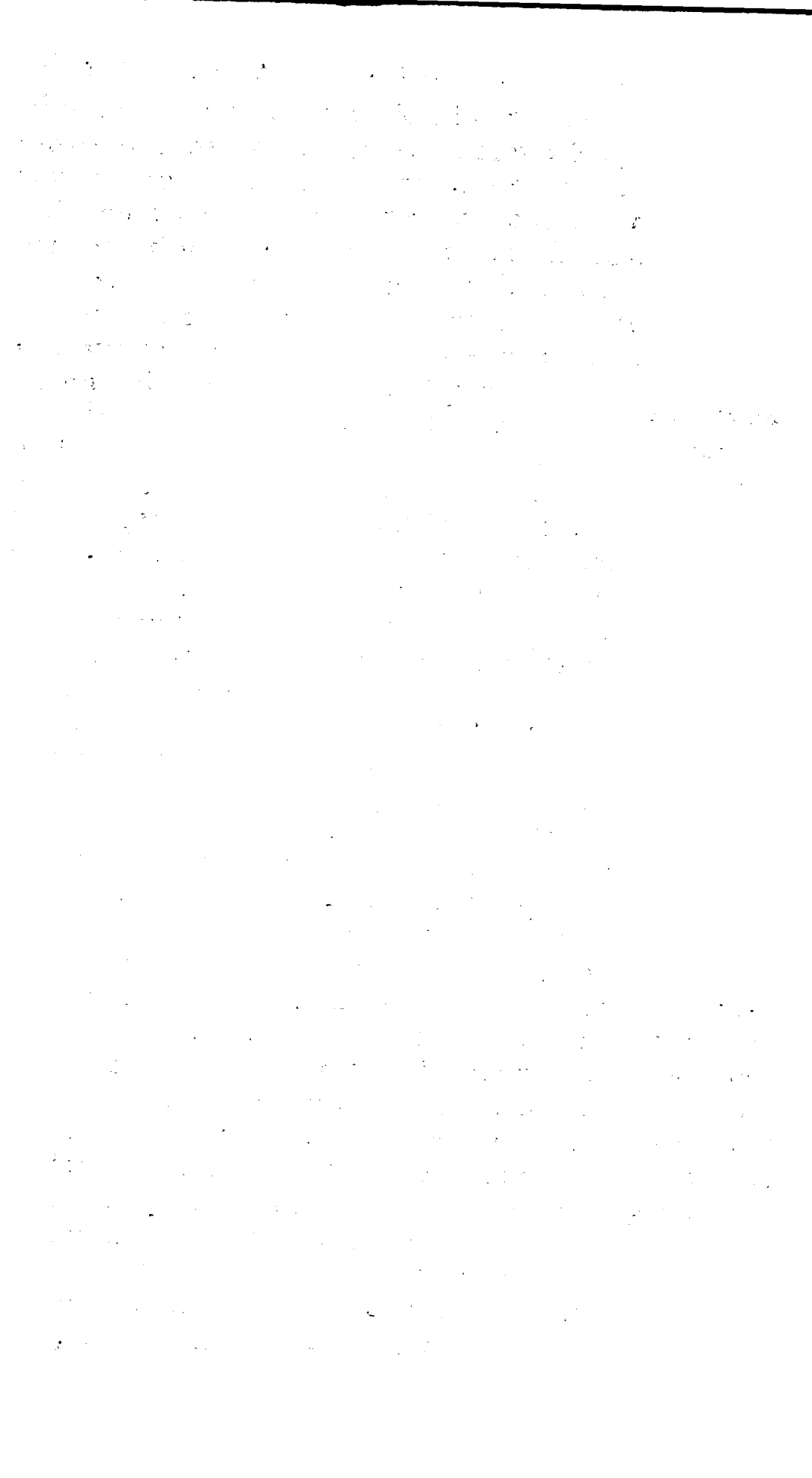




a Alia *A*- Ait^a enim illum retulisse, dum bellū Iudæi com-
pionis de Za tra Idumæos haberēt longo quodam tempore,
bedo fabula. ex aliqua ciuitate Idumæorum qui in ea Apol-
 linem colebat venisse ad Iudæos, cuius hominis
 nomen dicitur Zabidus : deinde eis promississe
 traditurum se eis Apollinem Deū Dorensium
 venturūmq. illum ad nostrum templū, si omnes
 ascenderent, & adducerent omnem multitudi-
 nē Iudæorū. Zabidum verò fecisse quoddam ma-
 chinamentum ligneū, & circumposuisse sibi, &
 in eo tres ordines infixisse lucernarū, & ita am-
 bulasse, vt procul stantibus appareret, quasi stel-
 la per terram iter agens. Porro Iudæos inopina-
 bili visione obstupuisse, & longè constitutos te-
 nuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad
 templum venisse, & arcū detraxisse asini caput
 (sic enim vrbane conscribit) & rursus Dorā ve-
 lociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus,
 quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat,
 & facit stulticia simul & mendacijs oneratū. Lo-
 ca namq. quæ non sunt, cōscribit : & ciuitates ne-
 sciens transfert. Idumæa enim prouinciæ nostræ
 cōfinis est, posita iuxta Gazā, & nulla ciuitas hu-
 ius Dora nuncupatur. In *b* Phœniæ verò iuxta
 montē Carmelū Dora ciuitas appellatur, in nul-
 lo concordās Apionis oblocutionibus. Quatuor
 enim dierum itinere procul est à Iudæa. Cur ita
 que nos rursus accusat, eo quod non habeamus
 cōmunes cum alijs Deos, si sic facilè credidere
 patres nostri ad se venturum Apollinem, & cū
 stellis eum ambulare super terram putauere? Lu-
 cernam enim prius nunquā videre scilicet, qui
 tot & tanta concelebrant candelabra. Sed nec a-
 liquis ei ambulanti per prouinciā ex tantis milli-
 bus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus
e Ianna tem cōperit, & hoc tempore belli. Cætera iam relin-
pli. quo. Iannæ^c verò templi altitudine quidem
 erant







FLAVII IOSEPHI

vsuri sunt legibus, quas potuerit, satisfacere, quia rectæ sunt. Populi verò est, ut in omnibus quæ constituta sunt, perduret & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum im-

^a *Moses quoslibet legisla- tores anti- quitate præcedit.* Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet legisla- tores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recētes, quantum ad il-

^b *Nomos, Lex, hoc vocabulū nusquam apud Homerum reperitur.* lū comparati esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundū legē, sed indiffinitis sententiis, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Vnde etiam multo tempore permansere, tantum moribus vtentes, & non scripto, & multa horum semper secundum

^c *Mosis vita.* euentum casuum permittentes. Noster^c verò legislator antiquus existens (hoc etiam vndique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremque & instructionem totius legis vitæ constringens, eis suavitatem hanc libenter excipere, & firmissimè inclyta scientia custodire. Primū autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Ægyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberavit: nam & in aquosam eos & multū arenosam oportebat transire viam, bellāque deuincere: & filios ac uxores, prædāque bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia quæ vellent persuadere posset, in nullo

nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogant & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere cōsuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum piè, & plurimè exhibere aliis æquitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actib. in singulis casibus vsus est. Quapropter ^a rectè iudicabat, ducē atque cōsul- ^a *Moses* torem se Deum habere, & primitus sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vni- ^a *cem atque* uersa gereret atque tractaret, credidit modis o- ^a *consultorem* mnibus oportere, vt etiā apud plebem hæc opi- ^a *Deū habere* nio permaneret. Nam qui Deum respicere suā vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed ^b quales apud Græcos gloriatur fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namque quidam eorum leges positas à Ioue dicebāt: alij verò eas in Apollinem & vaticiniū Delphicum referēbant, siue pro veritate hoc credētes seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint. licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinitæ quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublicæ commiserunt. Noster verò legislator nihil horū intendens veluti si quis hoc dicendo mensurā transcendat verbū diuinā Remp. declarauit: Deo principaliter con- uersationem nostram atque potestatem excels-

a Moses
cem atque
consultorem
Deū habere

b Origo Le-
gum apud
Græcos.

lenter assignans, & satisfaciens eum cunctos in-
spicere, tanquam causam bonorum omnium v-
niuersis hominibus existentem: & quæcunque
contingit eos in angustiis supplicasse, illius no-
lauiſſe voluntatem, neque quæquam eoru-
quæ gessere, vel siquid aliquis apud semetipsum
potuit cogitare. Vnum verò eum esse monſtra-
uit, & ingenitum, immutabilem per tempus, æ-
ternum, & omni specie mortali pulchritudine
differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem
sit secundum substantiã, prorsus ignotum. Hæc
itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græco-
rum: qui quidem quòd eruditi sint, illo utique
sciendi præbente principia, nunc dicere præte-
mitto: quòd autem hæc optima & congrua De-
naturæ atque magnificentie sint, valde testan-
tur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato
& post illos philosophi Stoici, & penè cuncti
videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi qui-
dem ad breue philosophantes, populo superſti-
tionum opinionibus iam præoccupato verita-
tem dogmatis proferre timuere. Noster vero
legislator opera præbens consona verbis suis
non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed
etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc in-
mutabiliter inspirauit, & causam legislationi
ad vtilitatis modum semper adduxit. Non e-
nim partem virtutis Dei culturam dixit, sed hu-
ius partes alias esse perspexit atque constituit
hoc est, fortitudinem, iustitiam, & mutuan-
in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ nam-
que actiones & studia, vniuersique sermo-
nes, ad diuinam referuntur per omnia præta-
tem. Non enim hoc inexamatum aut in-
finitum vltius dereliquit. Duo siquidem
sunt totius disciplinæ & moralis institutio-
nis modi, quorum vnus quidem sermone de-

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius disciplinæ & moralis institutionis modi.

et est, alter verò exercitatione morum : quæ cum ita sint , alij quidem legislatores sentiendo sunt discreti , & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis : Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus : assuescere verò ad hæc operibus minimè valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptavit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas , neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo , & vnicuique diætâ conveniente , nihil neque minimatum escarum sub potestate voluntatis videntium dereliquit. Sed & de cibis quibus convenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel quæ diætâ communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie , terminum atque regulam posuit legem : quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstravit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius : sed in vnaquaque septimana, alia opera relinquētes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamque perfectè condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse nescuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundū proprias leges viuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab aliis , quam legem probantur esse præuicati. Sed etiam viri maxima cū gloria & principalia gubernantes, proficuntur ignorantiam. Doctos namque sibi faciunt assigere ad dispensationem rerum, & peritiam le-

2 Moses vniuersos ludæos ad legis auditionem congregari præcipit.

gum habentes. Nostrorum verò quemlibet quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo velut inscriptas habemus. Et rariùs quidem quidlibet transgreditur impossibile autem est supplicium deuotare pec-

a Consonan- *tia Iudaorū* *in religione* *& vita.* *canem.* Hoc ^a itaque primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit, nam vñam quidem habere & eandem de Deo sectam, vñam verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersario sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit vnicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò præsumitur quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius prouidentiam ab hominibus abstulere: neque in studiis vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: vnus verò de Deo sermo concors est, affrens illum cuncta respicere. Sed etià de ipsius vitæ studiis, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illa tas nobis calumnias à quibusdam, cur non exhibeamus viros inuentores nouorum operum se verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nullo re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem è diuerso vnam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet incum est legi est optimo fœdere constitutæ. nam

ea quæ

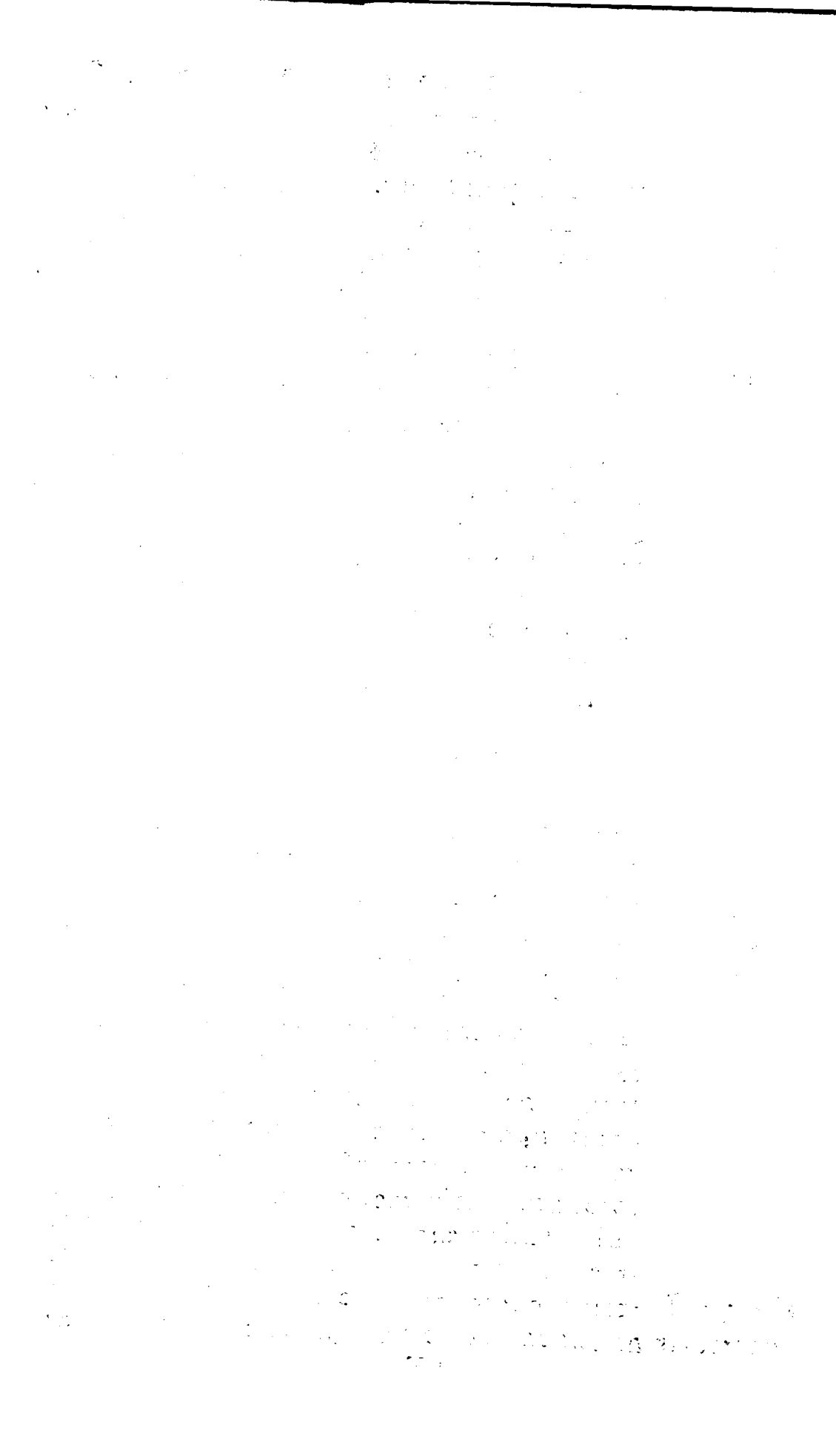
ea quæ nunc non habent modum, experimen-
to sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos au-
tem, qui credimus ab initio positam legem diui-
na voluntate, nihil aliud pium est, quàm hanc sub
integritate referuare. Quis enim eius quicquam
mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel
quis ab aliis tanquam præcellentius ad statum
Reipubl. nostræ aliquid transferre potest? aut
quæ poterit esse melior atque iustior, quàm ea
quæ Deum quidem principem omnium esse
confirmat: sacerdotibus autem in communi
quidem res præcipuas dispensare permittit:
summo^a verò Pontifici aliorum sacerdotum a *Qui homi-*
Principatum competententer iniungit? quos uti- *nes ad sacer-*
que non diuitiis, neque aliis quibusdam spon- *dotum electi.*
taneis auiditatibus præcellentes legislator ad
calmen huius honoris instituit. Sed quicunque
sapientia vel temperantia aliis præstare noscun-
tur, eis præcipuè culturam diuinæ placationis
iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum
studiorum integra diligentia custoditur. Con-
templatores etenim omnium atque iudices
contemptionum, & punitores culpabilium sa-
cerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principa-
tus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui ho-
nor Deo potius cooptabitur, cum omnis qui-
dem populus sit præparatus ad pietatem, summa
verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & ve-
lut quædam festinitas gubernetur vniuersa Res-
publica? Cum enim mysteria sua numero pau-
corum dierum alienigenæ custodire nequeant:
ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum mul-
ta delectatione, & incommutabili voluntate so-
lennitatis opus per omne seruamus æuū. Quæ
b igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, b *De Deo*
siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, & *Providen-*
dicens, Deus habet omnia, perfectus, bea- *tia Divina.*

FLAVII IOSEPHI

tissimus, ipse sibi cunctisque sufficiens, principium
 & medium & terminus, inter omnia operibus
 quidem & muneribus clarus, & omni re mani-
 festior: forma verò & magnitudine nobis in-
 narrabilis. Omnis namque materies comparata
 ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen
 pro nullo est, cunctaque ars ad illius imitationem
 inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil
 simile neque videmus neque possumus suscipere,
 neque conicere. Sanctus est videmus eius
 opera, lumen, cœlum, terram, solem, lunam, flu-
 mina, mare, animalium nationes, prouentus fru-
 ctuum: hæc Deus fecit, non manibus, neque la-
 boribus, neque quibusdam indiguit sibi coope-
 rantibus, sed ipso vidente bona repente facta
 sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi
 eumque placare exercitatione virtutis. Modus
 enim diuinæ placationis iste sanctissimus est.
 Vnū templum vnius Dei, commune omnium co-
 munis Dei cunctorum. Gratum namque semper
 est omne quod simile est. Hunc placant quidem
 sacerdotes semper præcedit verò istos primus
 secundū genus: qui ante alios sacerdotes sacrifi-
 cabit Deo, custodiet leges, de dubiis indicabit
 & puniet lege conuictos. Huic quisquis non o-
 bedit, supplicio subiacebit. tanquā qui in ipsum
 Deum impiè gesserit. Hostias ^b immolat, non
 ad crapulam nostram vel ebrietatem attinētes
 hæc enim non placent Deo: quæ res occasio po-
 tius iniuriarum simul & expensarum est. Deus
 enim temperatos, ordinatosque, & boni generis
 diligit: & ut præcipue sacrificantes castè viuamus.
 In sacrificiis autem pro communi salutem
 primum oportet orare, deinde singulos pro se
 metipsis, quoniā omnes socij sumus. Et qui hoc
 consortiū suæ vitæ præponit, maxime Deo gra-
 tus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis &
 precibus.

a Opera Dei.

*b Hostia ve-
 teris testa-
 menti.*



filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis, sed temperatum esse repente principium. Iussitque litoris erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educat: neque transgrediantur, neq. cogitationem

*a De fune-
bus mortuo-
rum.* rignorationis habere iudicentur. Prospexit ^a autem etiam funetibus mortuorum, ut neq. sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidē circa elationē funeris imperauit domesticos adimplere: omnibus autē vluentib.

legitimum esse constituit. ut aliquō moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato, ut longē procul sint, quasi videantur mundi esse. Cū autem aliquis fecerit homicidium, vel spontē vel inuitus. ne horum quidem penam tacuit. Parentum ^b honorem post Deum esse constituit. & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, praecepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proueniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum

*a Honor pa-
rentum.* est, & auxilium reis offerens. Quod ^c quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat vsuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnib. optimē prospexisse eā, illo ita sentiente, neque

*c Contra fur-
sum & usu-
m.* sum & usu-



rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendū
hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde
maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate
quæ sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mor
peribit. At his qui secundum legem vniuersa

a Premium faciunt, præmiū^atribuitur non aurum, non æ
obedientium gentium, neque corona lapillis distincta: sed
legi. quisque testem habens conscientiam suam,

valde proficit, legissimore prophetante, & Deo
fidem condonante firmissimam his qui seruant
leges: & licet pro his mori contingat, concu
runt tamen alacres ad occasum, sperantes fore
vt vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret
itaq. nunc hoc me cōscribere, nisi opera essent
omnibus manifesta: quoniam sæpenumero mul
ti nostrorum progenitorum, ne vel sermonem
solummodò extralegem proferrent, omnia
passi sunt viriliter sustinere. Quin^b & si ignota

b Duratio gens nostra omnibus hominibus esset, nec pa
legum apud lam esset voluntaria nostra legum observatio,
Iudeos. si Græcis aut legisse se in historicis aliquis narra
ret, aut in orbe incognito reperisse, homines ta
lem tamq. honestam de Deo opinionem habē
tes, atq. in talibus legibus multis seculis constan
ter permanentes, omnes reor demiratos, pro
pter continuas quæ apud ipsos sunt mutatio
nes. Deniq. eos qui conscribere proximè de Re
publ. & legibus tentauere, tanquam de incredi
bilibus compositionibus quidam frequenter
accusant, dicentes, quoniam impossibilia sum
pserint argumenta. Et alios quidem taceo philo
sophos, quicunq. huiusmodi negocium in suis
conscriptionibus habuere. Plato^c autem mirabi

c Plato mi- lis apud Græcos, tanquam & honestate vitæ
rabilis apud præcedens, & virtute sermonum & persuasione
Græcos. philosophiæ cunctos excellens, ab his qui sibi
videntur præstantes, in rebus ciuilibus, perpe
tuo

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in financial reporting.

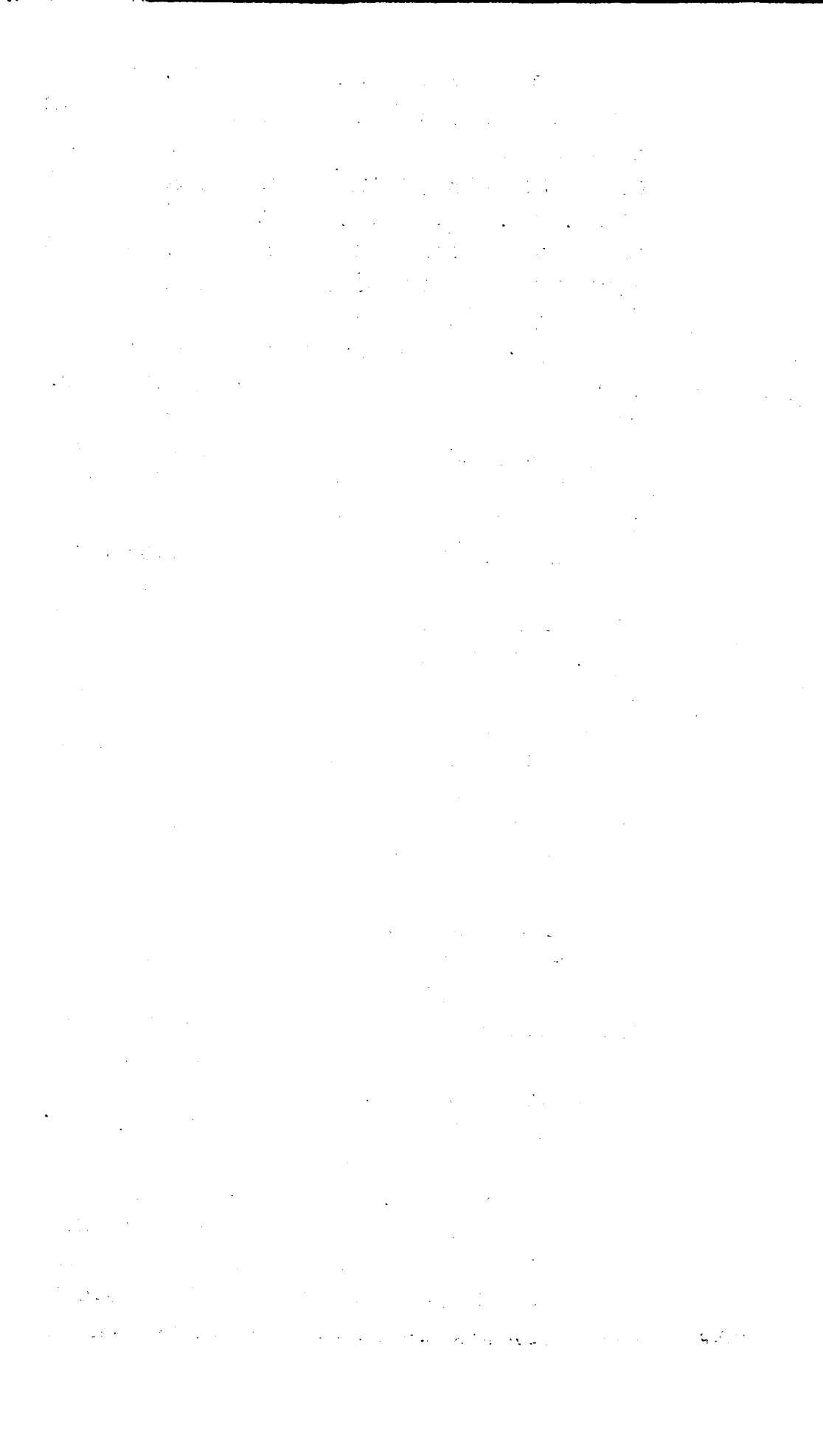
2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It includes a detailed description of the experimental procedures and the statistical analysis performed.

3. The third part of the document presents the results of the study. It includes a series of tables and graphs that illustrate the findings of the research. The data shows a clear trend of increasing activity over time.

4. The fourth part of the document discusses the implications of the findings. It suggests that the results have significant implications for the field of study and may lead to further research in this area.

5. The fifth part of the document concludes the study. It summarizes the main findings and provides a final statement on the importance of the research.





simus & primus eorum pater seductas à semet-
 ipso, imprægnatasque mulieres, disruptas sub-
 mersasque spernit: & eos qui ex eo sunt nati ne-
 que liberare potest fato constrictus, neque sine
 lacrymis eorū perferre mortes. Bona sunt hæc
 & his alia consequentia, id est, adulteria in cœ-
 lo visa, & sic impudēter à Diis celebrata, ut iam
 alij iaudere se profiterētur in tali sceditate vin-
 cto. Quid enim alij facturi non essent, dum ne-
 que senior atque Rex valuisset impetum suum
 à mulierum permixtione retinere. Alij verò
 feruentes hominibus, & nunc quidem adifi-
 cantes causa mercedis, nunc verò pascentes:
 alij autem malignorum modo infero carcere
 colligati. Quem igitur sapientium talia non ac-
 cendant, ut hæc componentes redarguat, &
 multam stultitiam his credentium reprehē-
 dat? Alij verò & terrorem quendam vel me-
 rum, necnon & rabiem, atq. seductionem, om-
 nēsque pessimas passiones in Dei natura fingere
 præsumpsere. Et horum quidem nobilioribus
 etiam ciuitates sacrificare suaserunt. Siquidem in
 multa necessitate consistunt, ut quosdam Deo-
 rum putent bonorum esse largitores, alios au-
 tem vocent aduersarios, quando eos veluti ma-
 lignissimos homines muneribus atq. donis pla-
 care contendunt, magnum quoddam malum se
 suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem
 eis studiosè præbuerint. Quæ igitur causa est?
 tantæ huius iniquitatis atque delicti circa Deū
 Ego quidem arbitror, eò quòd neque verā De-
 i naturam ab initio eorū legislatores agnouerint
 neque quantum percipere potuere, perfectam
 sententiam diffinientes reip. tradidere: sed ve-
 lut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes
 potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos intro-
 ducerent hæc omnia patientes: rhetoribus ve-

a Iniquita-
 tu atq. deli-
 & i circa
 Deū causa.



nostrum sit, sed commune cunctorum, non modò Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij^a namque peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius scuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conversationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Non autè aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desine iam de Lacedæmoniis amplius disputare. Athenienses^b verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, præter illorū legem, de Diis loquentes, inuitabiliter punierūt. Cuius^c enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatē, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, seriò seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc ciuitatē poculo morte mulctatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conversationem patriæ leges contemnere. Et Socrates quidem etuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras^d autem Clazomeuius fuit. Et quia existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi scito fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubium de Diis Atheniensium conscripsisse

^a Lacedæmonij peregrinos expellunt.

^b Mos Atheniensium.

^c Socrates ciuis Atheniensis.

^d Anaxagoras.

^e Talentum 600. coronati.

a Contra Le nouissimas perduramus. Cur itaque nos alie
gislatores nas æmulemur leges, cum eas neque à legis
gensium. latoribus suis seruatas esse videamus? Vel quo

modo Lacedæmonij non sunt ob inhospitali
tatem reprehendendi, & negligentiam nuptia
rum? Elienses verò & Thebani ob coitum in
pudètem & extra naturam cum masculis, quàm
optimè atque vtiliter facere se putabant. Ergo
cum hæc ipsi omnino rebus efficerent, etiam
suis legibus miscuere: quod tantum aliquan
do valuit apud Græcos, vt etiam Diis suis ma
sculorum concubitus applicarent. eadem de
nique ratione germanarum nuptias retulere
huiusmodi satisfactionem rerum incongrua
rum, & extra naturam pro libidine compo
nentes. Desino *b* nunc de suppliciis dicere, &

b Legislato quantas ab initio præbuerint plurimi legisla
rum iniusti tores absolutiones malignis hominibus, in a
tia. dultério quidem pecuniarum, in corruptione
autem etiam nuptias sancientes. Quantas au
tem occasiones contineant de abnegatione pie
tatis, examinare longissimum est. Iam enim
apud plurimos olim meditatio facta est trans
grediendi leges, quod non agitur apud nos
quando propter eas & diuitiis & ciuitatibus &
bonis aliis priuati sumus. Lex autem apud nos

c Lex apud seruatur vsque ad mortem. Nullus *c* verò Iu
Iudæos exa dexorum, neque si procul abeat extra prouin
et obserua ciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, v
*rio.*ltra vllum legis videatur timere præceptum
Igitur si propter virtutem legum taliter erga
eas affecti sumus, concedant quoniam optimas
leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges
iudicant perdurare, quid ipsi iustissimè non per

d Iudæorum tiantur, meliores non custodientes opere san
leges anti ctiones? Quia *d* igitur longinquitas tempor
quissimæ. verissima creditur omnium esse probatio, hæc

*a Causa, cur
Iosephus hos
libros cōtra
Apionem
scripserit.*

Deo sunt. Denique nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem præclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de Republ. nostra certissimam feci narrationem in his quæ de Antiquitate conscripsi. Nunc ^a autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, & contra ipsam veritatem impudentissimè contendentes, arguerem. Arbitror itaque per hanc conscriptionem abundanter me, quæ promisi, complexisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominum contra quam calumniatores affirmant, esse antiquissimum: & multos veterum in conscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaque Ægyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Ægyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod voluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi. Alij verò tamquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsæ nanque per semetipsas apparuere piæ, & ^b verissimam habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitates, iniquitatum inimicæ, cultricisque iustitiæ, & luxum procul abiicientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritiæ nesciētes: fortes autem pro se esse populos præparantes, ad supplicia retribuenda semper inevitabiles, verbis nequaquam circumueniri faciles,

*b Intentio
legum Iu-
dæarum.*

les, præparationes semper operibus exequentes. Hæc enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia purum atque meliorum rerum, nos quàm alij præceptores sumus. Quid enim impræuaticabili impietate melius est? quid iustius, quàm legibus obedire? quid utilius, quàm inuicem vnanimis esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agriculturæ vacare: & semper & vbique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hæc igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratias illis tanquam eorum facti discipuli. Si ^a verò nequaquam primitus extitere, a *Origo le-* his præcipuè nos vtentes cognoscimur, & pri- *gum Iudai-* mam eorum inuentionem nostram fuisse de- *carum* claramus. Apiones igitur & Molones, & quicumque mendacij derogatione congaudent, cōuicti procul facestant. Tibi autem Epaphroditē, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA
Apionem libri secundi
 FINIS.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.



INDEX RERVM ET VER-
BORVM IN HOC FLAVII
IOSEPHI SECVNDO VOLV-
mine memorabilium fidelissimus
ac locupletissimus.

A

- A**blemus 303. a
Accusatio & epistola
falsa legatorum cōtra Iose-
phum 20. a
Acris pugna commissa in foro
Hierosolymis inter Antio-
chum & Hyrcanum 53. b
Aduentus Vespasiani in Ga-
lilaam 28. a
Aedificia ab Herode condita
67. b
Aegyptius pseudopropheta 30
fermè millia hominum con-
gregat 113. b
Aegypti terminus 206. b lon-
gitudō & latitudo 207. a
Aegyptus unde dicta 301. b
Aegyptiorū idololatria 310. a
Aegyptij bestias natura re-
pugnantes colunt 312. a
Agrippium 69. a
Agrippa erga Philippum co-
mitas & benignitas 13. b
Agrippa Aristobuli filius Ti-
berium odit, ac in Cai Ca-
ligula amicitiam sese infir-
mat 107. a
Agrippa ab Senatu Romano
& Claudio tanquam arbi-
ter eligitur 110. a
Agrippa regnum 110. a
Agrippa cum regnasset annis
tribus in Caesarea decedit
110. b
Agrippa ad Iudeos oratio
120. b
Agrippa de futura Iudaeorum
calamitate prophetia 125. a
Agrippa rex à Iudeis saxis
petitus, urbe pellitur 125. b
Agrippa procurator spoli-
atur 139. b
Agrippa in extruendo muro
sumptus 219. a
Alexander victoriam ab
Theodoro amittit 38. b
Alexander Aristobuli frater
Rex cōstituitur, qui è vesti-
gio crudeliter agit 38. b
Alexandria acundia & cru-

I N D E X.

delicias immoderata, qui o-
 & ingentos captiuorum cru-
 cifigit 39.b
 Alexander Antiochum De-
 metriꝝ fratrem timet 40.
 a
 Alexander ab armis requie-
 scit ibid.
 Alexander Aristobuli filius,
 contra Hyrcanum magnam
 manum congregat 45.a
 Alexander 10000 peditum,
 & 1500 equitum congre-
 gat 45.b
 Alexander cum hostibus pra-
 lio decertat, & sex millia
 militum amittit 45.b
 Alexander in vinculis qua-
 tuor libros aduersus inimi-
 cos conscribit 76.b
 Alexandrum in somnio Gla-
 phyra violat 102.a
 Alexandri & Aristobuli
 genealogia 110.b
 Alexander 320.a
 Alexandria seditio inter Iu-
 daeos & Gracos 132.a
 Alexandria pars ora mariti-
 ma 319.b
 Alexandra mors 436
 Amarulenta diſſeria à Ti-
 berienſibus in Iosephũ iacta
 22.b
 Amor multitudinis erga Io-
 sephum 21.a
 Antiochus exusta 99.a
 Ananias vir malus & ma-

lificus 20.b
 Anania Pontificis & Eze-
 chiae fratris mors 128.a
 Ananias Pontifex, & quin-
 decim ex populo clariore
 necantur 241.b
 Ananus & Iesus Pontifices
 obtruncantur 191.a
 Anani Pontificis laus 191.a
 Ananus Simonis satellitum
 crudeliſſimus 241.b
 Anaxagoras 336.b
 Angeli equites igneo fulgore
 radiantes 343.a
 Antigonus apud Aristobu-
 lum falso accusatur 37.b
 Antigonus interficitur 38.a
 Antigonus Aristobuli filius,
 ab Herode fugatus 52.b
 Antigonus auriculas Hyrcan-
 ni dentibus truncat 55.
 b
 Antigonum Parthi regem cõ-
 ſtituunt 55.b
 Antigonus Massadam obti-
 net 57.a
 Antigoni in Iosephi cadauer
 immanitas 60.b
 Antigonus securi obtruncatus
 63.b
 Antiochus Epiphanes bell-
 Iudaiciſens & author 31.
 b
 Antiochus à Tobia filiis mo-
 tus cum exercitu in Iudeam
 irrumpit, ac Hierosolym-
 douincit 33.

Antiochus

INDEX.

- Antiochus mores Iudaicos vehementer luget* 87.a
abrogat 34.a
Antiochus post patris obitum *Antipater Casarea omni-*
cum numerofo exercitu lu- *bis inuifus* 87.b *eius mors*
daorum fines ingreditur 34.b 92.a
Antiochus moritur, & prin- *Antipatris deuafata &*
cipatum Antiocho filio relin- *incensa* 134.a
quit 34.b
Antiochus ad Hierofolymam *Antipas Archelaum per*
proficifcitur, praefidiumque *epiftolas apud Cafarem ac-*
ibi relinquit 35.a *cufat* 95.b
Antiochi & militum infolen- *Antonius Herodē & Pha-*
tia 338.a *faelum tetrarchas declarat*
Antiochus fqualidis fœtoribus *53.a in iyro commoratur*
conflictatus, expirat, 356.a *ibid. Herodis virtutem mi-*
fuis cimbis perfidus 273.a *ratur* 60.a *pugnat cum Iu-*
cum coniuge & filiabus in *daïs* 144.b *à Iudæo in filiis*
Ciliciam fugit 282.a *peremptus* 162.a
tur 282.b *cum Cafare re-*
conciliatur *ibid.*
Antipater cum copiis Ale- *Antonia descriptio* 224.a
xandro obuiam procedit 45 *Antoniam Romani inua-*
b eius coniunx nobilis ex *dunt* 248.b
Arabia fœmina 47.a
Antipater patria muros re- *Antonius Cleopatra mari-*
parat 49.a *tus* 321.b
Malichum colligit exercitū 51.a
Malichi inftinctu venenū *Apion veram patriam &*
bibit 51.b *genus fuum abiurat* 319.a
patris fuccellor *Apionis mors* 327.b
declaratus 72.a *eius in* *Aqua defectus in monte*
Alexandrum fratrem do- *Gariz in* 161.a
lus & infidia 73.b *Ara fine ferro conftructa*
pecunia *223.b*
& donis hominum fauorem *Arabs Scauro recõciliatur*
fibi conciliare conatur 81.b *45.a*
eius in Archelaum & Phi- *Arca fancta ab Affyriis ra-*
lippum fratres infidia 86.b *pta & Iudæis reftituta* 223.a
Antipater Pherora mortem *Archelaus post patris o-*
bitum rex declarat 92.b
Archelai luftus & epula
93.b
Archelaus fubditis fuis omni-

I N D E X.

benevolentiam & fauorem pollicetur 94. a *eius insidiosos benignitas* 94. a
Archelaus propter tyrannidē in exilium pulsus 102. a
Archelaus de bobus & spiciis seminium 102. a
Archelaus repudiata Mariamne Glaphyram sibi copulat 102. a
Arna vitrea prope Memnonis sepulchrum 108. a
Areta Hyrcano 50000 militum tradit 42. a
Aries 156. a
Aristobulus & Antigonus Sebasten civitatem obsidione cingunt 36. b
Aristobulus matrem vinctam fame necat 37. a *fratrē Antigoni plurimum amat* 37. a *miserē moritur* 38. b
eius apud matrem deprecatio 41. a *seipsum regem declarat* 41. b *bello congredi cum Pōpeio cogitat* 41. a *Pompeio supplex occurrit ibid. cum familia Romam vehitur* 45. a *cum Romanis dimicat* 46. a *elapsus Romā iterum turbas concitat* 46. a *cum filio à Pompeij studiis perimitur* 47. b
Armenia vastatur 283. a
Ars deluditur arte 176. b
Asia ciuitates quingenta Romanis obediunt. 122. a

Asini apud Iudaeos qui a cantur 322
Asphaltites & Tiberienus lacus 199
Asphaltitis mirabilis proprietates 200.
Asphaltites stagnum 306
Athenensium mores 336
Athrongaeus pastor quidam regnum affectat 98.
Avaritia supplicium omnino contemnit 213.
Augustus Herodem Syri procuratorem constituit 67.
Aula regia 220.
Aulaeum siue velum Babylonium colorum permixtionem mirabili opere factum 222.

B

Baccharadix quomodo buellenda 279.
Bacchidis in Iudaeos crudelitas 34.
Babylonica captivitas 213.
Babyloniorum rex Hercules fortitudine & rerum gestarum magnitudine precessit 304.
Babylonia muri ex latere cocto & bitumine constructi 305
Bassus Sextum Caesarem delonecat 50.
Belus primus rex Assyriorum 304.
Bellum Asiaticū inter Antiochum & Augustum utriusque gestum 64.
Bel

INDEX.

Belli fax alia à Flore ex-
ogitata 116.b
Bellum nauale contra Ta-
icheas 172.a
Berosus historiographus ge-
tere Chaldaeus 303.b
Boum finus stercoſque col-
ectum Iudaorum alimentum
 24.a

C

Cecinna propter prodi-
tionē à ſuis capitur 208.b
Cades aſidua Hieroſolymis
 4.a
Cades ſabbatho perpetrata
 29.a
Cades per Flori milites
perpetrata 117.b
Cades & deſtaſtatio per v-
uerſam Iudeam 196.a
Caeſaris erga Archelaum
benignitas & humanitas 96.b
Caeſar Ariſtobulum capti-
ū vinculis ſoluſ 47.b
Iu-
da Ethnarcham Archelaum
inſtituit 100.b
Caeſaris mores non mutan-
ur 265.a
citus intransfu-
as humanitas 251.a
Caius annis tribus menſibus
re regnauit 109.b
Calamitates Iudaū inferū-
ur ab exteris & incolis 3.b
Calceamenta, coria ſcuti
tracta, veluſque ſænum Iu-
daeorum cibus 256.a
Caſtor Iudaus verſus ac

ſubdolus 229.a
Caeſius ſtipendium ciuitati-
bui indicit 50.b
Caeſius ad tria millia Iu-
daorum in ſeruitium abducit
 47.a
Caeſius in exactionibus exi-
gendis ſeuerius 51.a
Centum armatorum millia
contra Iosephum concurrunt,
 139.b
Cercalis Chebron urbem
antiſſimam exurit 204.a
Ceſſij inopinata fuga la-
tronum fiduciam recreat 135.b
Ceſſij ſtratagema 136.b
Circa Hierichuntē optimi
paradiſi 199.b
ferilitatis
cauſa, ibid. aer temperatus,
ibidem
Ciuiibus direpta bona reſti-
tuuntur 23.a
Claudius moritur, eiſque Ne
ro ſucceſſit 112.b
Cleopatra in cognationem
ſuam ſeuſita 63.b
auaritia
 64.a
Cleopatra in Herodem in-
ſidia 64.a
Clitus Tiberiade ſeditionis
autor 13.a
ſiniſtram ſibi pra-
cidit ibid.
Cometes gladio ſimilis 261.a
Confefſio muliercularum in
tortura 84.b
Conſultatio Hieroſolymita-
norum legatorum aduerſus

I N D E X.

Iosephum 17. a
Contra mendacium impu-
denter expositum nihil dicen-
dum 317. a

Criminum à Iusto Iosepho
obiecutorum depulsio 23. b

Cruenta victoria in qua 50
millia Iudaeorum interficiun-
tur 132. b

Cumanus impetum vulgi
veretur 111. a

Cyrus Nabidum expellit à
Babylone 305. a

Cyprus 69. b

D

D *Abaritteni Ptolemai v-*
uxorem spoliant 10. a

Damasceni Iudaeorum de-
cem millia una hora iugulāt
137. a

Dauidis & Solomonis po-
tentia 326. b

Dauid in siti crebro expeti-
tam aquam libere recusat
342. b

Dauidis de siti exemplum
342. b

Decem millia hominum cō-
culcatione mutua consumpta
111. a

Dei lumen maximum ne-
faria facta non latent 38. b

Demetrius Iudaeis in auxi-
lium venit 39. a

Demetriū & Alexandri pu-
gna, qua Demetrius superat
39. b

Descriptio spelunca in qua
latrones habitabant 59.

Diuina ultio nullum sca-
luum impunitum relinquit 86.

Domitia Domitiani Casa-
ru vxor 29.

Dora Phoenicia ciuitas e-
non dum a 325.

Duo millia seditiosorum i-
Galilea ab Romanis truci-
dati 135.

Duo nobiles semetipsos i-
gnem iniciunt 260.

Duo & viginti libri sac-
29. b

Duratio legum apud Ia-
deos 383.

E

E *Leazarus ab Elephan-*
toppessus moritur 34.
vitam gloria posthabet 35.

Eleazarus & Alexand-
Iudaeorum principes magna
tyrannidem exercent 111.

Eleazar a robur & aud-
cia 156.

Eleazarus capitur 780.
horribiliter flagellatur 345.

Eleazar constantia 344.
ultima verba in igne 345.

Epitome belli Iudaici 31.

Essenorum prophetia 105.

Eurycles Alexandri fit pr-
ditor 78.

Exordium belli Iudaici du-
decimo regni Neronis ann-
115. b

INDEX.

F

F Abatus procurator Cæsari
 apud Herodem secretorum
 Sillæ proditor 83. b
Fabula de Ioue & Pallade
 335. a
Fanum sacrosanctum 222. b
Fatale decretum humanam
spem irridet 52. a
Felix in Phasaelum exerci-
titum mouet 52. a à Phasae-
 lo superatur *ibid.* b
Felix Eleazarum latronum
principem, aliosque cum eo
multos capit, vinctosque Ro-
manam mittit 113. a
Felicis de Ægyptio victo-
ria 113. b
Filiorum apud Iudæos e-
ductio 299. a
Flori auaritia vrbes despo-
liat 115. a
Flori periurium qui Iu-
dæi fidem iurata non ser-
uat 116. a
Flori milites sexcentos &
triginta Iudæos una die in-
terficiunt 117. b
Flori dolus & insidia 118. b
Fons Iordanis 68. a
Fontes aquarum calidarum
 179. b
Fortium virorum remu-
neratio 247. b
Fortuna vbi 248. a
Fortuna monumentum
 68. a

G

G Abareni Ioanni sese ad-
 discunt 10. a
Gabinus Nabathaos pugna
superat 46. b
Galba 701. a
Galba interficitur, ac Otho
imperium suscipit 201. a
Galilaorum erga Iosephum
fides ac beneuolentia 7. b
Galilæi Tiberiada inua-
dere postulant 8. a
Galilaorum in Ionatham
& collegas ira & furor 18. b
Gamala in Romanorum
fide perstat 5. a
Gamala situs 174. a
Gamala ciuitas inexpu-
gnabilis & firma *ibidem*
Gamalam Vespasianus ob-
sidet 174. b
Gamalam Romani expu-
gnant *ibid.*
Gaudium beatorum in vi-
ta æterna 336. b
Genesar descriptio 171. b
fertilitas 172. a *longitudo &*
latitudo *ibid.*
Gentilium leges 338. a
Germanorum multitudo,
virtus magnitudines corpo-
rum 123. a
Gestus Florus succedit Al-
bino, qui longè peior est 115. a
Gischala incensa atque di-
ruta 4. b
Gorionis & Nigri Perusia

INDEX.

mors	193.b	sarem merita	67
Gracorum de anima hu- mana sententia	105.a	Herodes Pirao maiore portum fabricat	68
Gracorum cum Iudaeis cō- paratio	297.b	Herodium castellum p rerum omnium copia ciuit ess. videbatur	69
H		Herodis in cunctis benef centia & liberalitas	70.
Herodes à Syris latrones depellit	49.a	Herodes venator summu	70 b
Herodes Castij amicus	51. a	Herodis ex Mariammeli beri suscepti	71
Herodes patri necem vl- cisci cogitat	51. b	Herodes Iosepho ut uxore interficiat clam mandat	71.
Herodis tribuni Malichū interficiunt	52. a	Mariammem & Iosephum interfici iubet	ibid
Herodi infidia strutta	54. b	Herodes filius non regnum sed regni honorem tradit	73 a
Herodis victoria	55. a	Herodis saeuitia	76.
Herodes Arabs sibi hostes esse deprehendit	56. a.	Herodes Alexandrum fi- lium timet	76.
cum magno discrimine Romam manigat, ibid. coram senatu Romano laudatur,	ibid. b	Herodes Alexandrum in vincula coniecit	76. b
Herodes in Antigonom mouet	57. a	in Phe- roram fratrem excitatur	77.
Hierosolymam cingit obsidione, ac praconis voce cur aduenerit, declarari iubet	57. b	nepotes despondet	82. a
cōmeatus copiam parat	58. a	Antipatri blanditiis adductu sponsalia reformat	82.
Sephorim ciuita- tem capit	ibid. b	Herodis filij ex septem u- xoribus nati	82.
aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit	58. b	Herodes variis morbis va- xatus	91.
de la- xonibus victoria	59. a	Herodi atra bilis mortem minatur	91.
Herodis exercitum Ara- bes in fugam vertunt	64. b	Herodes doloribus victu sibi ipsi violentas manus in- ferre cogitat	92.
Herodis ad milites perter- ritos oratio	65. a	Herodes quia munificenti sepu	
Herodes ante pugnam sa- cra Deo celebrat	65. b		
Herodis in Augustum Ca-			

INDEX.

<i>pukus</i>	92.b	<i>Hyrcauus & Antipater</i>	
<i>Herodis tyrannis & crude-</i>		<i>Pompeij auxilium implorant</i>	
<i>itas</i>	100.a		42. b
<i>Herodes peregrinante se</i>		<i>Hyrcauus Pontifex, Anti-</i>	
<i>um uxore decedit</i>	107.b	<i>pater verò Iudæa procurator</i>	
<i>Herodis regia</i>	285.a	<i>declaratur</i>	48. b.
<i>Hierosolyma ab Herode</i>		<i>absoluit</i>	49 a
<i>obsessa</i>	62.b		
<i>Hierosolyma status per-</i>			
<i>turbatus</i>	143.a		
<i>Hierosolymus ingens c. la-</i>			
<i>mitas</i>	212.a		
<i>Hierosolymitaxi Romanos</i>			
<i>aggrediuntur</i>	215.a		
<i>Hierosolyma murus tri-</i>			
<i>um</i>	218.a		
<i>Hierosolyma quinquies prius</i>			
<i>capta, tunc iterum vastatur</i>			
	269.b		
<i>Hierichuntis situs</i>	198.b		
<i>Hitami & Salomonis pro-</i>			
<i>blemata</i>	302.a		
<i>Hispani Romanorum im-</i>			
<i>perio subiacent</i>	123.a		
<i>Historiographus qui dicē-</i>			
<i>dus</i>	31 a		
<i>Historia veritas à Græci-</i>			
<i>negligitur</i>	31.b		
<i>Historia Antiquitatum</i>			
<i>quinque millium annorum</i>			
	194.b		
<i>Honorati ac diuites ad ty-</i>			
<i>annos perducuntur</i>	235.a		
<i>Hostia veteris testamenti</i>			
	31.b		
<i>Hyrcauus paternum hono-</i>			
<i>ris Pontificis asequitur</i>	36.a		

<i>Iacobus Idumæus patriæ</i>	
<i>proditor</i>	202.b
<i>Iapha expugnatio à Ira-</i>	
<i>iano</i>	160.a
<i>Iardes sylua ab Romanis</i>	
<i>cincta</i>	281.a
<i>Idumæi</i>	284.a
<i>Iechonias voluntariam Ba-</i>	
<i>bylonicam captiuitatem susti-</i>	
<i>net</i>	257.b
<i>Iesus latronum princeps</i>	
<i>8 b Iosepho bellum inferi</i>	8.b
<i>à Iosepho capitur</i>	9.a
<i>Iesus Saphia filius infidias</i>	
<i>Iosepho struit</i>	10.b
<i>Iesus per annos septem &</i>	
<i>quinque vociferatur</i>	262.a
<i>Iesum in muro lapu tormē-</i>	
<i>to missus perimit</i>	262.b
<i>Iesus sacerdos Thebuti fi-</i>	
<i>lius</i>	266.a
<i>Impudentia suasores</i>	56.a
<i>Impetus & victoria Iu-</i>	
<i>dæorum cōtra Romanos</i>	134. a
<i>Imperatores & magistra-</i>	
<i>tus quomodo colendi</i>	322. b
<i>Incendium templi ac ciui-</i>	
<i>tatis excidium</i>	32.b
<i>Incendium Hierosolymitanū</i>	

templū	259.a	conuertit, multaque donati	
Indorum sapientia profes-		templū retinet	243.
iores seipsos concremant	288.b	Ioannū in Iosephum conui-	
Ingens in templo cadit		tia	250.a
211.b	-	Ioannes & Simon in cloaca	
Inguinis morbum Aegyptij		inuenti capiuntur	269.
sabbatōm vocant	318.b	Ioannes Giscala	283.b
In bello nihil est necessitate		Ionathas Iosepho scribit	16.a
pugnacius	152.b	Ionathas eique adhaerentium	
In spectaculo Casarea	2500	delus 19.b astus 20.a	
Iudaei percutiunt	272.a	Ionathas cum suis capitur	
In extruendo templo omnes		22.a	
thesauri consumpti	222.a	Ionathas & collegarum ad-	
Intestina dissidia & sedi-		uersus Iosephū consilium	22.a
tiones in Iudaea	180.b	Ionathas à Tryphone per-	
Ioannis infidia	7.b	infidias captus interficitur	35.b
Ioannes Hyrcanus optimè		Ionathas Pontifex cum aliis	
rebus per annos triginta tres		multis interficitur	223.b
administratis, moritur	37.a	Ioppe seditionis & la-	
Ioannus erga Iosephum in-		tronum receptaculum	166.b
uidia & infidia	140.b	Ioppen Vespasianus capit,	
Ioannes Tiberiensibus ut		& castra in arce munit	167.a
Iosephum deserant persuadet		Ioppensis ingens tempesta	
141.a missus armatus Iose-		in mari mergit	ibid.
phum interfici iubet, ibid. in		Iordanis fons	171.b
Giscala patriam suam fugit		Iosephi genus	2.a
ibid.		Iosephus Matthia filius im-	
Ioannes dolis plenus ac ci-		perij C. Caesaris anno prima	
uium proditor	185.a	mundi verò 401. à nato Chri-	
Ioannis superbia & ambitio		sto 39. natus	2..
195.a		Iosephus à pueritia discipuli	
Ioannus & Eleazari pugna		nis incumbit	2..
211.a		Iosephus Pharisaicus, ibid	
Ioannes Idumaeorum Dux,		Iosephi naufragium	13..
peritus sagitta percussus, perit		Iosephus regis facultate	
227		recuperat	6.b
Ioannes ad sacrilegium sese		Iosephus Galilea Praef	
			70

INDEX.

70. viros sibi adiungit 7. a
 Iosephus triginta annos na-
 tus, nulli mulieri vim infert,
 & nihil sibi obtrudi patitur
 7. a
 Iosephi erga hostes benigni-
 tas 7. b
 Iosephum Ioannes interfice-
 re conatur 8. a
 Iosephi religionis cura 9. a
 eius erga Iesum benignitas
 9. a frumentum in Galileam
 transmittit 9. b Ptolemao
 spolia reddere conatur 10. b.
 infidias euadit 11. b in alio
 periculo versatur, ibid. se-
 ditionem in Gamala concitat
 13. b
 Iosephi somnium mirabile
 15. a calliditas 16. a
 Iosephus absque sanguine
 effuso seditionem compefcit
 19. a
 Iosephi discrimen 19. b
 Iosephus centum legatos
 Hierosolyma mittit 19. a
 Iosephi cum Iesu colloquiū
 21. a
 Iosephus penè oppressus in-
 opinato periculo euadit 21. b
 Tiberiadem capit 23. a Re-
 gios in fugam compellit 27. a
 cum Tito Romanis proficisci-
 tur, & à Vespasiano honorifi-
 cè excipitur 28. b multos ca-
 priuos liberat 28. a
 Iosepho perpetua Caesarum

benivolentia manet 29. a
 Iosephi tertia uxor 29. a
 Iosephus bello Iudaico in-
 terfuit 29. b
 Iosephus Historiographus
 utriusque Galilae rector de-
 signatur 137. b Galilaeas ar-
 mus instruit 138. a
 Iosephus à suis desertus in
 Tiberiada confugit 151. b in
 Iotapatam ex Tiberiade ve-
 nit 152. a in Iotapata rema-
 net 155. a
 Iosephi prudentia 155. a
 Iosephi contra hostes calli-
 dum consilium 158. a
 Iosephi de Iudaeorum clade
 nocturna somnia 263. a
 Iosephus Vespasiano futura
 pradicat 165. b Hierosolymis
 peremptus esse dicitur 167. b
 è vinculis liberatur 208. a
 Iosephi erga patriam amor
 & constantia 233. a
 Iosephi pater capitur 241. b
 Iosephi vox singultibus in-
 terrupta 251. a
 Iosephi castitatis exem-
 plum 341. a
 Iotapa obsidio 28. a
 Iotapata obsidio 152. b. fi-
 tus 153. a
 Itabury montis altitudo
 176. b
 Iudaei seditiosi 3. a
 Iudaei necessitate ad bellum
 coguntur 3. b

INDEX.

<i>Iudai à Romanis deficiunt</i>	<i>riuntur</i>	130. a
14. a	<i>Iudaorum alia cades</i>	131. a
<i>Iudaorum mores & Instra-</i>	<i>Iudai hostes persequuntur,</i>	
<i>tionēs</i>	<i>eosque in extremam necessi-</i>	
	<i>tatem adigunt</i>	136. a
<i>Iudaeum contra Alexan-</i>	<i>Iudaorum decem millia</i>	
<i>drum festo die seditio</i>	<i>perempta</i>	145. a.
<i>Iudai à Demetrio victore</i>	<i>ad Ascalonē occumbunt, ib.</i>	
<i>deficiunt</i>	<i>Iudaea descriptio, cuius me-</i>	
	<i>dia est Hierosolyma</i>	147. a
<i>Iudai inter media tela ver-</i>	<i>distributio</i>	ibid.
<i>santes nihil caeremoniarum</i>	<i>Iudaorum audacia in ex-</i>	
<i>intermittunt</i>	<i>trema desperatione</i>	155. b
	<i>Iudai Romanos feruenti o-</i>	
<i>Iudaorum duodecim millia</i>	<i>leo perfundunt</i>	159. a
<i>in templo occumbunt</i>	<i>Iudai ab Romanis intra</i>	
<i>Iudaorum Reipub. mura-</i>	<i>duos muros conclusi trucidan-</i>	
<i>tic</i>	<i>tur</i>	160. a
<i>Iudai ab Romanis victi</i>	<i>Iudaorum duodecim millia</i>	
46. b	<i>intereunt</i>	160. b
<i>Iulius Caesar dolo Cassij &</i>	<i>Iudaorum quadraginta mil-</i>	
<i>Bruti interficitur</i>	<i>lia excidij tempore, pugnisque</i>	
<i>Iudaorum in pugna constā-</i>	<i>superioribus intereunt</i>	162. b
<i>tia</i>	<i>Iudaorum in Iosephum im-</i>	
	<i>petas</i>	165. b
<i>Iudas & Matthias popu-</i>	<i>Iudaorum distractio & vō</i>	
<i>lum ut aquilam auream tol-</i>	<i>ditio</i>	173. a
<i>lerent, hortantur</i>	<i>Iudai in semet ipsos manus</i>	
	<i>vertant</i>	180. b
<i>Iudaorum tria millia in</i>	<i>Iudai Romanos castris pel-</i>	
<i>Paschate trucidantur</i>	<i>lunt</i>	215. a
<i>Iudai Archelaum in ius</i>	<i>Iudaorum cum Romanis</i>	
<i>vocant</i>	<i>pugna</i>	215. b
<i>Iudaorum tres sectae, quarū</i>	<i>Iudaorum cum Romanis</i>	
<i>Effenerum probabilior</i>	<i>conflictus</i>	228. a
<i>Iudaorum constantia</i>	<i>Iudaeos audacia sustentat</i>	
<i>Iudaici belli causa</i>		228. a
<i>Iudaorum cades</i>		
<i>Iudai Syrorum vicos ac fi-</i>		
<i>nitimas civitates praein-</i>		
<i>vasant</i>		
<i>Iudai Iudaeos hostes expe-</i>		

INDEX.

*Iudæorum in Legem Dei
peccata* 234.a

Iudæa deserta & desolata
245.a

*Iudæorum ac Romanorum
comparatio* 247.a

*Iudæorum patiens animus,
& in aduersis rebus dura cō-
stantia* 247.a

*Iudæorum & Romanorum
ad montem Eleon pugna* 253.
b

*Iudæi Romanos vincunt,
eorumque signis potiuntur*
257.b

*Iudæi in media calamitate
arrogantes* 265.b

*Iudæorum 1700.ab Roma-
nis perempti* 281.a

*Iudæorum octodecim millia
in Syria ingulata, & 60000.
in Ægypto perempta* 289.a

*Iudæorum contra Alexan-
dram constantia* 307.b

*Iudæi quando Iudæam oc-
cuparint, & urbem Hiero-
solyman adficarint* 316.a

*Iudæi prorsus nullas ima-
gines ferunt* 322.b

*Iudæi cur animalia con-
sueti sacrificent, nec carnibus
suillis vescantur* 327.a

*Iudæorum iura & liberta-
tes* 329.b

*Iudæorum in Lege constan-
tia* 337.a *leges antiquissima*
337.b

Iudaicarum legum origo
339.a

Iuliani insignis fortitudo
249.a *mors* 249.b

Iuppiter 335.a

*Iustus ob facinora capitis
damnatur* 24.b

*Iuuenes cum Sophistis ca-
pitis damnati, interficiuntur*
91.a

*Iuuenes qui aquilam an-
ream absciderant, ab Herode
deducti, examinantur* 91.a

*Iuuenis quidam scilicet Alexā-
dram, quem Herodes necaue-
rat, esse mentitus, Iudæorum
plurimos fallit* 101.a

L

Lacedæmonij 121.b

*Lacedæmonij peregrinos
expellunt* 336.b

*Latrones in agmen conflati
Hierosolymis irrumpunt* 181.a

Latronum immanitas 183.a

*Latronum in morientes
crudelitas* 240.b

*Legati ad Iosephum cum
militibus mittuntur* 14.b

*Legati contra seditiosos ad
Florum & Agrippam missi*
126.b

*Latrones & magi multis
afflictionem inducunt* 114.a

Leges graues Iudæorum
334.b

*Longus semet ipsum occi-
dit* 255.a

I N D E X

<i>L. Annius Gerasam capit</i>	200.b	<i>minum</i>	302.b
<i>Lucij mors</i>	255.a	<i>Mensa aurea ponderis ta-</i>	
<i>Lupus Iudaic tēplum clau-</i>		<i>lenti magni</i>	278.a
<i>dit</i>	292.b	<i>Messenes Amenophis fi-</i>	
<i>Lydda exusta</i>	134.a	<i>lius</i>	315.a
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum</i>		<i>Milistum in Berenicem fu-</i>	
<i>legislator</i>	334.a	<i>ror</i>	118.a
M		<i>Milites duci obtemperare</i>	
<i>Maedones</i>	121.b	<i>par est</i>	170.a
<i>Machara iniquitas</i>	60.a	<i>Miraculum ab Helisao fa-</i>	
<i>Magna fuditioforum mul-</i>		<i>ctum</i>	199.a
<i>titudo in cloacis deprehendi-</i>	272.a	<i>Misericordia in bello nocet</i>	
<i>Malichus beneficiorū An-</i>		219.b	
<i>tipatri immemor</i>	51.a	<i>Mithridatis de Aegyptiis</i>	
<i>Malichus Hyrcano sese</i>		<i>victoria</i>	48.a
<i>adiungit</i>	51.b	<i>Mori liber, apud Iudaeos</i>	
<i>Manahemus cum Princi-</i>		<i>boner & gloria</i>	290.a
<i>pibus interficitur</i>	128.b	<i>Mors natu maximi fratris</i>	
<i>Manethon Aegyptius hi-</i>		349.a Secundi, ibid. tertij,	
<i>storiographus</i>	299.b	<i>ibid.b quarti 350.a quinti,</i>	
<i>Manethonis de Aegyptiorū</i>		<i>ibid.b. sexti 351.a septimi</i>	
<i>leprosis fabula</i>	310.b	352.b	
<i>Manethonis figmenti de-</i>		<i>Moses leprosus non fuit</i>	
<i>pulsio</i>	312.a	314.a	
<i>M. Antonius Dux</i>	45.b	<i>Moses à Moy quod Aegy-</i>	
<i>M. Crassus reliquum tem-</i>		<i>ptiis aquam significat, dictus</i>	
<i>pli aurum auferit</i>	47.a	314.b	
<i>Marcus Sexti successor</i>		<i>Mosis vita</i>	328.b
30.b		<i>Motus in Gallia</i>	198.a
<i>Massade situs</i>	284.b	<i>Mulierum in aula confi-</i>	
<i>Matathias Romanis sibi</i>		<i>ctio</i>	83.a
<i>faciatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mulierum ac puerorum v-</i>	
<i>fert</i>	34.b	<i>lulatus in pugna</i>	358.b
<i>Memandri Ephesij testimo-</i>		N	
		<i>Nabulassar, Nabucho-</i>	
		<i>donosoris parens, Baby-</i>	
		<i>loniorum & Chaldaeorum</i>	
		<i>rex</i>	

I N D E X.

vex 303.b
 Nabuchodonosor patri in
 regno succedit 304.a
 Nabuchodonosoris succes-
 sor 304.b
 Nabuchodonosor Tyrū ob-
 fidet 305.9
 Nemo ante obitum beatus
 dici debet 237.b
 Nequitia iram Dei effu-
 gere nequit 271.b
 Nero fratrem, uxorem, ma-
 trēmque interfecit 113.a
 Neronem propter res gestas
 apud Iudaeam, cum timore stu-
 por innadit 144.a
 Nicanor ad humerum la-
 num sagitta percutitur 225.b
 Nicolans defendit Arche-
 laum 96.a
 Nicon, magnus aries Ro-
 manorum 228.a
 Nobilium duodecim millia
 pereunt 191.a
 Nomina Regum Aegyptio-
 rum sibi succedentium 301.a

O

Octavius Augustus Iulio
 successit 51.a
 Onias Pontifex ad Ptole-
 maum effugit 34.a
 Onia templum in Aegypto
 extructum 292.b
 Oppugnatio Hierosolymae
 Calend Iulij 246.a
 Ordo Pontificum apud In-
 daeos qui fueris 297.a

Origo legum apud Gracos
 329.a
 Osarsiphus Dux Anaris
 311.a
 Osarsiphus postea Moses
 vocatus 312.a
 Oetho 201.a

P

Pacoridolus & insidia
 34.a
 Palatium Tiberiadis in-
 census 6.b
 Pappum Antigoni militum
 ducē Herodes obtruncat 62.a
 Parthi 123.a
 Passio septem filiorum &
 matris 341.a
 Pauperum ex populo mise-
 ria 237.a
 Pedamas vir fortis & e-
 ques peritus 253.b
 Pegmatū fabricatio 277.b
 Persarum mores 337.a
 Petra ciuitas Arabia 55.a
 Pharisaorum inuidia &
 accusatione temeraria multi
 boni trucidantur 41.a
 Pharisaorum secunda secta
 106.a
 Phasaelus & Herodes An-
 tipatri filij 49.a
 Phasaelus ad faxum caput
 frangit 51.b
 Phasaeli turris 69.b. ciui-
 tas, ibid.
 Pheroras atra veste instru-
 ctus cum lacrymis ad pedes

I N D E X.

Herodis accedit, ac veniam petit 77. b

Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur 84. a

Philippus Iacimi filius 13. b

Phineas sacra pecunia cuffos comprehensus 766. b

Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inventores 295. a

Pikatus Iudæos seditiosos compescit, eosque fustibus feriri iubet 107. a

Placidus contra Iosephum 15. b

Placidi victoria 177. a

Placidi cum fugitivis conflictus 197. a

Placidus Bethanabrin expugnat & igni tradit 197. a

Pœna vim inferentis virgini 332. a

Pompeius instructus Romano simul exercitu & Syrorum Aristobulum petit 42. b

Pompeius Hierosolyma obfidione cingit 43. a

Pompeius vnâ cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur 44. b

Pompeij continentia 44. b

Pompeius multas præclaras ciuitates ab imperio Iudeorum liberat 44. b

Pontificis vestimenta 123. b

Porticus templi exusta 235. b

Portus dilucida descriptio 68. b

Potestatem colere officiis, nec iurgium exasperare dicet 121. a

Præclara testimonia de Commentariis Iosephi 25. a

Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Herodis fratrem 57. a

Primum prodigium 261. a

Profectio Iosephi cum copiis contra Gabara 17. b

Psephina turris 70. cubitos alta 219. b

Pseudopropheta à tyrannis suorumnati 261. a

Ptolemæi erga Hyrcani matrem ac fratrem crudelitas 36. a

Ptolemæus fratres Ioannis vnâ cum matre occidit ibid.

Ptolemæus Herodis militum Dux interfectus 59. b

Ptolemaidis descriptio 108. a

1. *Ptolemæus Lagi* 320. a

2. *Philadelphus, ib.* 3. *Emergetes* 370. b 4. *Philometor* ibid. 5. *Physcon,* ibid.

Pudens cum Ionatha pugnat, & interficitur 254. a

Puerorum constantia 347. b

Pugna inter Iudæos & Syros circa Casaream 114. a

Pugna Iudæorum cum Romanis 197. a
Pugna

INDEX.

*Pugna Vehemens in oppido
inter Galilaos & Romanos* 160. b

*Pulchrum est pro libertate
mori, pugnando tamen* 164. a

Purificationes corporũ 332. a

Q

*Qua arte Antipater A-
lexandri fratris amicos
corruerit* 74. a

*Quadratus inter Iudaeos &
Samaritanos fert sententiam* 113. b

Quartum prodigium 761. b

*Quae urbes Iudaei receperint
inhabitandas* 45. b

Quintum prodigium 261. b

R

*Rapina accides in cloa-
ciu* 265. b

Ratio affectus domina 353. a

*Reconciliatio inter Hero-
dem & filios* 72. b

Reges pastores vocati 300. b

*Regis ad septem fratres ex-
hortatio* 347. b

*Regionis descriptio qua trās
flumen est* 146. b

*Regni inter Herodis filios
distributio* 100. b

*Romanorum in Iudaeos hu-
manitas* 32. b

*Romanorũ de Iudaeis trium-
phus* ibid.

*Romani vincunt, & Ari-
stobulus cum filio Romam per-
ducitur* 46. b

*Romani Herodem Iudaeorũ
regem creant* 56. b

*porticus
succendunt* 97. a

*Britannos
in ditionem suam redegerunt* 113. a

Mauris imperāt 123. b

*Romanum imperium Ale-
xandria nõ dedignatur* 124. a

*Romani contra pacta uno
Metilio excepto ab Iudaeis*

crudeliter interfecti 129. a

Romanorum ingentes copia 133. a

*Romanorum contra Iudaeos
victoria* 133. b

*Romani Ioppen capiunt &
incendunt, & octo millia quæ-
dringentos interficiunt* 135. b

*Iudaeos vincunt, & magna ca-
de prosterunt* 145. a

Romanorum ordo in castris 148. b

*Romanorum militum reue-
rentia & obedientia erga
praefectos* 149. a

*Romani castris quomodo
egrediantur* 149. a

Romanorum peditum arma 149. b.

equitum, ibid.

*Romani nihil in praeliis in-
consultum aut subitum agunt* 149. b

Romani imperij tractus 150. a

*Romani aquilam Princi-
patus insigne & omen victo-
riae putant* 151. a

Romanorum iaculorum vis

I N D E X.

157.b		Sadducaeorum tertia secta	
Romanorum praelium cum		106.a	
Iudaeis in ponte	158.b	Saite ciuitas ad orientem	
Romani milites ordine cū-		Bubasti fluminis posita	300.a
stapertiāque perficiūt	176.a	Samariensis regionis descri-	
Romanorum vincendi con-		ptio	146.b
suetudo	228.b	Samaritarum in monte	
Romani ab Iudaeis urbe pel-		Barizin congregatio	260.b
luntur	210.a	Scaurus Romanorum Dux	
Romani per dies septem &		42 a	
decom aggeres quatuor ingen-		Scythae	337.a
tes periciunt	238.a	Scythopolita tradecim mil-	
Romanorum sanctio acer-		lia Iudaeorum trucidant	150.a
bissima in eos qui loco cedunt		Scythopolis	166.b
239.a		Scythopoli Iudaeorum cala-	
Romani Iudaeorū audaciam		mitas	289 a
verentur	245.b	Sebastē expugnatur, dirui-	
Romanorum & Iudaeorum		tur, eiusque habitatores ab-	
partimor	245.b	ducuntur	36.b
Romanorum equos Iudaei ra-		Secundum prodigium	261.a
piunt	253.a	Seditio aduersus Iosephum	
Romani calamitas nun-		10.b	
tiatur	256.b	Seditio Hierosolymis contra	
Romanus miles inuito Tito		Herodem & Hyrcanum	52.b
templum Hierosolymis inum		Seditio propter Sophistae	
incendit	258.b	ob abscissam ex portu templi	
Romani cloacas rimantes		aquilam auream trucidatos,	
& sepulchra eruentes, multas		coorta	94.a
opes inueniunt	269.a	Seditio in Hierosolyma	96.b
Romanorum notitia serò a-		Seditiosi bello deuicti	37.a
pud Gracos peruenit	299.a	Seditiosorum Hierosolymis	
Ruta mirabilis magnitudi-		immanitas	212.b
nis	279.a	Seditiosi concordiam inter	
		se ineunt	214.b
		Seditiosi ad domum regiam	
		profecti, pecuniam diripiunt	
		265.a	

S

Sabbaticus fluius	275.b
Sabinnus cum tribus sociis	
peris	248.a

- Seleucus & Nicanor 343.a.
 Semechonites lacus 133.b
 Senatherib Rex Assyrio-
 rum 223.a
 Senes ac debiles Iudaei tru-
 cidantur, utiliores reseruan-
 tur 268.a
 Sententia in filios Herodis
 80.b
 Sephoritarum discrimē 4.a
 Sepphoru & Tiberias ma-
 ximae Galilearum urbes 23.b
 Sepphoris expugnatio 25.b
 Sepphoris mœnia Iosephus
 expugnat 26.b
 Sepphorita benignissimè Ro-
 manos suscipiunt 145.b
 Septem librorum de bello
 Iudaico, conclusio 294.a
 Septem fratrum ad Antio-
 chum oratio 348.a
 Septem fratres ad mortem
 fortiter perseverandam sese in-
 vicem hortantur 353.a
 Septimum prodigium 261.b
 Seruus in eoloco ubi Anti-
 gonus erat occisus interfecto-
 ri cruorem effundit 38.a
 Sexcenta millia mortuorum
 portu eiiciuntur 224.a
 Sicarij noua calamitatis au-
 tores 291.b
 Signa & mutationes post
 obitum Neronis 32.a
 Sila Regis satellitum Prae-
 fectus 27.a
 Silonis à Iudaei pecunia cor-
 rupti dolus 58.a
 Similitudo à nauta sumpta
 164
 Simon satelles, Iosephum
 excitat 11.a
 Simon per insidias à Iose-
 pho capitur, & abducitur 22.b
 Simon infidiu Ptolemai ge-
 neri sui captus & interfectus
 35.b
 Simon Cendebeum vincis
 ibid.
 Simon regius seruus diade-
 ma sibi ponit 98.a
 Simon parentes, uxorem,
 ac liberos, denique seipsum
 trucidat 130.
 Simon Giora filius in Acrab-
 batena & Idumaea ingente-
 rapinas & caedes exercet 1439
 a
 Simon in locis montanis cū-
 ctos nequissimos congregat
 201.b
 Simonis & Zelotarum pu-
 gna 202.a
 Simonis immanitas & cru-
 delitas 202.a
 Simonis contra Ioannem ca-
 stra 225.a
 Simonis in Matthiam eius-
 que filios crudelitas 241.b
 Simon proditor patriae 343.a
 Simon Giora filius laqueo
 circumdatus per forum trahi-
 tur 278.a
 Silua Dux Romanorum

INDEX.

<i>Massadam obsidet</i>	284. b	<i>inferre cogitant</i>	22. a
<i>Situs superioris Galilae secundum mundi plagas</i>	146. a	<i>Tiberias iusti patria</i>	24. a
<i>inferioris longitudo & latitudo, ibid. fertilitas, ibid</i>	b	<i>Tiberias ferè direpta</i>	26. a
<i>Socrates ciuis Atheniensis</i>	336. b	<i>Tiberius annos 22. menses sex, ac tres dies regnavit</i>	107. b
<i>Sodomitica terra Asphaltiti vicina</i>	200. a	<i>Tiberius Alexander Aegyptum & Alexandriam regit</i>	207. a
<i>Sofus Antigonum capis</i>	63. a	<i>Timor & terro tyrannorum</i>	267. a
<i>Spectacula Caesarea celebrata</i>	271. a	<i>Tiro vetus Regis miles, Herodis faustici execratur</i>	80. b
<i>Splendor iustorum</i>	355. b	<i>Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet</i>	81. a
T		<i>Titi erga populum misericordia</i>	30. b
T <i>Emplum supra durissimū collem conditum</i>	221. a	<i>Titus Hierosolyma obsidet</i>	37. a
<i>Templum castello simile</i>	251. b	<i>Titum Giscala ciues benigne suscipiunt</i>	179. b
<i>Templum Hieros. sanguine & igne repletur</i>	260. a	<i>Titus Hierosolymam profiscitur</i>	209. b
<i>Temporum ratio apud historiographos inaequalis</i>	318. a	<i>Titi exercitus ordo</i>	212. b
<i>Tertium prodigium</i>	261. b	<i>Titus in Iudaeam venit</i>	213. a
<i>Testamentū agrotante Herode mutatum</i>	96. a	<i>periclitatur, ibid. b. cum hostibus fortiter pugnat</i>	214. a.
<i>Testimonium Galilaeorum de Iosepho</i>	18. b	<i>hostes fugat, & ad suos incolumis redit, ibid.</i>	
<i>Theophrastus</i>	306. a	<i>Titi contra Iudaeos fortitudo</i>	215. b
<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit</i>	296	<i>Titi erga Iudaeos benignitas</i>	231. b
<i>Tiberiadis urbis seditio</i>	4. a	<i>Titus sacra pro victoria celebrat</i>	270. a
<i>Tiberiensium ad Agrippā litera</i>	12. a	<i>Titi ad Antiochiam aduentus</i>	275. b
<i>eorum seditio & desertio, ibid.</i>			
<i>Tiberienses Iosepho bellum</i>			

- Tres viri audaces inter Iu-
daeos 238.b
- Tria mirabilia opera, cæde-
labrum, mensa & thuribulum
223.a
- Triplex apud Hierosolymā
seditio 210.b
- Triumphī magnificentia
277.a
- Tyrannorum ac latronum
spes ultima in cloacu sita
265.b
- V
- Vari tyrannis & regni
cupido 3.a
- Varus tyrannidem & po-
tentiam occultare conatur 5.b
- Varus 70. Iudæos unā cum
ipsis legatis interficit ibid.
- Varus Romanis contra Iu-
dæos feri suppetias 98.b
- Varus ad duo millia sedi-
tiosorum cruci suffigit 99.a
- Vari erga Idumæos facili-
tas ac benignitas 99.b
- Varus 70. Iudæos in itinere
interficit 131.b
- Vespasianus & Titus multa
contra Iudæos auxilia con-
gregant 144.b
- Vespasianus Taricheas ob-
idet 169.a
- Vespasiani victoria in lacu
Genesar contra Taricheas
72.b
- Vespasiani fortitudo & vir-
tus bellica 175.a. cum Iudæis
- pugna, ibid.b
- Vespasianus universam Iu-
dæam perscrutatur 198.a in
Hierichuntē peruenit 198.b
- Vespasiani pudicitia & mo-
destia 206.a
- Vespasianum Imperatorem
milites appellant 206.b
- Vespasianus communi suf-
fragio Imperator declaratur
207.b
- Vespasiani nauigatio & i-
ter 271.a
- Vespasiani & Titi trium-
phales vestes 276.b
- Vespasianus Pacis templum
adificat 278.b
- Vestes pretiosissima 277.a
- Vitellius 201.a
- Vitellius interficitur 209.a
- Vitellius fleiūque Roma-
norum, & Iudæorum exhor-
tatio 136.a
- Vna nocte duorum millium
viscera patefacta 243.a
- Vna nascendi & moriendi
omnibus ratio 352.b
- Vndecim millia & sexcen-
ti Samaritæ interfecti 161.a
- Vrbis aduersus Iudæos mo-
uentur 131.a
- X
- Xylophoria festiuitas
127.a
- Z
- Zabulon validissima Ga-
lilee ciuitas direpta &

INDEX.

<i>Incesa</i>	113. a	<i>Zelota Simonis uxorem re-</i>	
<i>Zacharias à Zeloti capiti</i>		<i>mittunt</i>	203 b
<i>damnatur 192. b, in medio</i>		<i>Zelotarum pugna in tem-</i>	
<i>templo interficitur, ibidem</i>		<i>ple cum Idumaeis & populo</i>	
<i>Zelota Simonis uxorem ra-</i>	204. b		
<i>piunt</i>	203. a	<i>Zelota</i>	284. a

FINIS INDICIS VO-
luminis secundi.

